

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

"Bharati Patakal" - English Translation,

part 6, poems 151-200

edited by Sekkizhar-Adi-p-Podi T.N. Ramachandran

(Thillaisthanam Natarajan Ramachandran)

பாரதியார் பாடல்கள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

தி. நா. இராமசந்திரன் (தொகுப்பு),

பாகம் 6 (பாடல்கள் 151- 200)

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Tamil Virtual Academy for providing a scanned PDF of this work.

This e-text has been prepared using Google OCR online tool and subsequent proof-reading of the output file.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2024.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<https://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

BHARATI PATALKAL - English Translation

part 6 (verses 151-200)

edited by T.N. Ramachandran

Source:

BHARATI PATALKAL

Edited by Sekkizhar Adi-p-Podi T.N. RAMACHANDRAN

TAMIL UNIVERSITY, THANJAVUR Tamil Nadu - India

Tamil University Publication No. : 117 ISBN: 81-7090-137-5

Thiruvalluvar Year 2020; Purattasi - October 1989

Title : Bharati Patalkal :

Editor T. N. Ramachandran

Price : Rs. 100-00 Edition : First - 1989

Press : Tamil University (Offset) Press, Thanjavur - 613 001.

LIST OF TRANSLATORS

P.N.A	Thiru P.N. Appuswami	K.G.S.	Prof. K.G. Seshadri
R.E.A.	Prof. R.E. Asher	A.S.R.	Prof. A. Srinivasa Raghavan
C.S.B.	Mahakavi C.Subramania Bharati.	P.S.S.	Prof. P.S. Sundaram
D.B.	Thiru David Buck	K.S.	Prof. K. Swaminathan
K.C.	Prof. K. Chellappan	T.N.R.	Thiru T.N. Ramachandran
J.H.C.	James H.Cousins	S.R.K.	Prof. S. Ramakrishnan
H.J.	Prof. Hephzibah Jesudasan	A.K.R.	Prof. A.K. Ramanujan
Mrs.K.	Prof. (Mrs.) Koppedrayer	S.R.	Prof. S. Raman
P.M.	Prof. P. Mahadevan	S.A.S.	Thiru S.A. Sankaranarayanan
P.N.	Dr. Prema Nandakumar	C.R.	Thiru C. Rajagopalachariar

151. பராசக்தி

கதைகள் சொல்லிக் கவிதை யெழுதென்பார்;

காவி யம்பல நீண்டன கட்டென்பார்;

விதவிதப்படு மக்களின் சித்திரம்

மேவு நாடகச் செய்யுளை மேவென்பார்;

இதயமோ எனிற் காலையும் மாலையும்

எந்த நேரமும் வாணியைக் கூவுங்கால்

எதையும் வேண்டில தன்னை பராசக்தி

இன்ப மொன்றினைப் பாடுதல் அன்றியே.

1

நாட்டு மக்கள் பிணியும் வறுமையும்

நையப் பாடென் றொருதெய்வங் கூறுமே;

கூட்டி மானுடச் சாதியை ஒன்றெனக்

கொண்டு வையம் முழுதும் பயனுறப்

பாட்டி லேயறங் காட்டெனு மோர்தெய்வம்

பண்ணில் இன்பமுங் கற்பனை விந்தையும்

ஊட்டி எங்கும் உவகை பெருகிட

ஓங்கும் இன்கவி ஓதெனும் வேறொன்றே.

2

நாட்டு மக்கள் நலமுற்று வாழவும்

நானி லத்தவர் மேனிலை யெய்தவும்

பாட்டி லேதனி யின்பத்தை நாட்டவும்

பண்ணிலே களி கூட்டவும் வேண்டி நான்

மூட்டும் அன்புக் கனலோடு வாணியை

முன்னு கின்ற பொழுதிலே லாங்குரல்

காட்டி அன்னை பராசக்தி ஏழையேன்

கவிதை யாவுந் தனக்கெனக் கேட்கின்றாள்.

3

மழைபொழிந்திடும் வண்ணத்தைக் கண்டுநான்

வானி ருண்டு கரும்புயல் கூடியே

இழையு மின்னல் சரேலென்று பாயவும்

ஈர வாடை இரைந்தொலி செய்யவுமு

உழையெலாம் இடை யின்றியிவ் வானநீர்

ஊற்றுஞ் செய்தி உரைத்திட வேண்டுங்கால்

“மழையுங் காற்றும் பராசக்தி செய்கைகாண்!

வாழ்க தாய்!" என்று பாடுமென் -- வாணியே.

4

சொல்லி னுக்கெளிதாகவும் நின்றிடாள்
 சொல்லை வேறிடஞ் செல்ல வழிவிடாள்
 அல்லி னுக்குட் பெருஞ்சுடர் காண்பவர்
 அன்னை சக்தியின் மேனி நலங்கண்டார்.
 கல்லி னுக்குள் அறிவொளி காணுங்கால்,
 கால வெள்ளத் திலேநிலை காணுங்கால்,
 புல்லி னில்வயி ரப்படை தோன்றுங்கால்,
 பூத லத்தில் பராசக்தி தோன்றுமே!

5

151. Parasakti

1, "Give us tales in verse,
 Epics and long-drawn lays;
 Lifelike characters

In well-constructed plays"
 But day and night my heart
 In her alone finds joy;
 Except in her service
 Myself I cannot employ.

2. "The people's poverty
 And their grinding misery sing;"
 "Appeal to all the world
 And mankind together bring;"
 "Preach morality;"
 "Bother only about Art --
 Beauty is your field,
 In nothing else take part."

3. Whenever I try to compose

Poems for our people's welfare,
 Or else on the technique of verse,
 Lavish my concern and care,
 Great Sakti the Mother just then
 In a whisper her wish will reveal
 And claiming all things for herself
 My tentative efforts congeal.

4. When, caught in the beauty of rain,
 Storm clouds gathering dark,
 Lightning that flashes in streaks,
 Winds gusty, pitiless and stark,
 I Think, "What a wonderful theme!
 I shall depict this downpour,"
 Says Mother, "All this is Myself --
 Rain, lightning, storm and uproar!"

5. Herself hard to describe
 She won't let me describe another --
 Can you see a flame burning in a lily?
 You will then see the beauty of our Mother,
 Can you sense the awareness of a stone,
 Seize fixity in Time's flood,
 Feel the hardness of diamonds in the grass?
 Then Sakti you will know in your blood.

- P.S.S.

152. அழகுத் தெய்வம்

மங்கியதொர் நிலவினிலே கனவிலிது கண்டேன்
 வயதுபதி னாறிருக்கும் இளவயது மங்கை
 பொங்கிவரும் பெருநிலவு போன்றவொளி முகமும்
 புன்னகையின் புதுநிலவும் போற்றவருந் தோற்றம்
 துங்கமணி மின்போலும் வடிவத்தாள் வந்து
 தூங்காதே யெழுந்தென்னைப் பாரென்று சொன்னாள்.
 அங்கதனிற் கண்விழித்தேன் அடடாவோ! அடடா!
 அழகென்னும் தெய்வந்தான் அதுவென்றே அறிந்தேன். 1

யோகந்தான் சிறந்ததுவோ தவம்பெரிதோ என்றேன்;
 யோகமேதவம் தவமே யோகமென உரைத்தாள்.
 ஏகமோ பொருளன்றி இரண்டாமோ என்றேன்;
 இரண்டுமாம் ஒன்றுமாம் யாவுமாம் என்றாள்.
 தாகமறிந் தீயுமருள் வான்மழைக்கே யுண்டோ
 தாகத்தின் துயர்மழைதான் அறிந்திடுமோ என்றேன்
 வேகமுடன் அன்பினையே வெளிப்படுத்தா மழைதான்.
 விருப்புடனே பெய்குவதா வேறாமோ என்றாள். 2

காலத்தின்விதி மதியைக் கடந்திடுமோ என்றேன்
 காலமே மதியினுக்கோர் கருவியாம் என்றாள்.
 ஞாலத்தில் விரும்பியது நண்ணுமோ என்றேன்
 நாலிலே ஒன்றிரண்டு பலித்திடலாம் என்றாள்
 ஏலத்தில் விடுவதுண்டோ எண்ணத்தை என்றேன்
 எண்ணினால் எண்ணியது நண்ணுங்காண் என்றாள்.
 மூலத்தைச் சொல்லவோ வேண்டாமோ என்றேன்
 முகத்திலருள் காட்டினாள் மோகமது தீர்ந்தேன். 3

152. The Goddess of Beauty

1. In moonlight dim, I saw this in a dream;
 She was a lass, perhaps sixteen years old;
 Like a flooding moonbeam her face was bright;
 Her smile shed fresh moonlight; such was her mien;

Like gems of purest ray, her flame glistened.
 She said: "Slumber not, wake up, behold me!"
 At that I opened my eyes. What a wonder!
 She was indeed the Goddess of Beauty!

2. I asked: "What is greater, yoga or tapas?"
 "Yoga is tapas and tapas yoga" she said. .
 I asked: "Is being two or one only?"
 She said: "It is one, is two and is all."
 "Can rain know of thirst known to it?" I said.
 "Is not the forceful descent of rain, love?
 Does it not pour willingly?" Thus she spake.

3. I asked: "Can Time-bound Fate excel Wisdom?"
 "Time is but Wisdom's tool" was her answer.
 I asked: "Do wishes come true in this world?"
 She said: "Perhaps, one or two out of four."
 I asked: "Can you put up Thought in auction?"
 She said: "Thought will fructify backed by will."
 I asked: "Shall I reveal the Genesis?"
 Her face rained grace; gone was my delusion.

- T.N.R.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the handwriting of Bharati.

153 ஆத்ம ஜயம்

கண்ணில் தெரியும் பொருளினைக் கைகள்
 கவர்ந்திட மாட்டாவோ?-அட
 மண்ணில் தெரியுது வானம்,அதுநம்

வசப்பட லாகாதோ?
 எண்ணி யெண்ணிப் பல நாளு முயன்றிங்
 கிறுதியிற் சோர்வோமோ,
 விண்ணிலும் மண்ணிலும் கண்ணிலும் எண்ணிலும்
 மேவு பராசக்தியே!

என்ன வரங்கள்,பெருமைகள்,வெற்றிகள்
 எத்தனை மேன்மைகளோ!
 தன்னை வென்றா லவை யாவும் பெறுவது
 சத்திய மாகுமென்றே
 முன்னை முனிவர் உரைத்த மறைப் பொருள்
 முற்றுமுணர்ந்த பின்னும்
 தன்னை வென்றாரும் திறமை பெறாதிங்கு
 தாழ்வுற்று நிற்போமோ?

153. Conquest

1. What reaches the eye,
 Cannot the hand reach out to it?
 The sky seen from the earth,
 Can we not make it our own, is it beyond us?
 O primal force
 That fills sky and earth, eye and mind!
 Are we merely to dream and dream
 And toil
 And in the end slump in a futile heap?

2. 'All that the heart yearns for,
 All gifts,
 Glory and merit and all else noble
 Can be ours
 Yea, if only we conquer self.'
 So spake the sages

Ages ago.

3. And we who hear now and know,
Are we to stand, listless, nerveless,
Sunk into nothing?
Is it beyond us, this power,
The power to win
And rule the self?

- A.S.R.

154. மூன்று காதல்

முதலாவது -- சரஸ்வதி காதல்
[ராகம் -- சரஸ்வதி மனோஹரி] [தாளம் -- திஸ்ர ஏகம்]

பிள்ளைப் பிராயத்திலே -- அவள்
பெண்மையைக் கண்டு மயங்கிவிட்டு டேனங்குப்
பள்ளிப் படிப்பினிலே -- மதி
பற்றிட வில்லை யெனிலுந் தனிப்பட
வெள்ளை மலரணைமேல் -- அவள்
வீணையுங் கையும் விரிந்த முகமலர்
விள்ளும் பொருளமுதும் -- கண்டேன்
வெள்ளை மனது பறிகொடுத்த தேனம்மா!

1

ஆடிவரு கையிலே -- அவள்
அங்கொரு வீதி முனையில் நிற்பாள்; கையில்
ஏடு தரித்திருப்பாள், -- அதில்
இங்கித மாகப் பதம்படிப் பாள், அதை
நாடி யருகணைந்தால், -- பல
ஞானங்கள் சொல்லி இனிமைசெய்வாள்; ?இன்று
கூடி மகிழ்வ? மென்றால், -- விழிக்
கோணத்தி லேநகை காட்டிச்செல் வாளம்மா!

2

ஆற்றங் கரைதனிலே -- தனி
 யானதோர் மண்டப மீதினிலே, தென்றற்
 காற்றை நுகர்ந்திருந்தேன், -- அங்குக்
 கன்னிக் கவிதை கொணர்ந்து தந்தாள்; அதை
 ஏற்று மனமகிழ்ந்தே ? அடி
 என்னோ டிணங்கி மணம்புரிவாய்? என்று
 போற்றிய போதினிலே, -- இளம்
 புன்னகை பூத்து மறைந்துவிட் டாளம்மா!

3

சித்தந் தளர்ந்ததுண்டோ? -- கலைத்
 தேவியின் மீது விருப்பம் வளர்ந்தொரு
 பித்துப் பிடித்ததுபோல் -- பகற்
 பேச்சும் இரவிற் கனவும் அவளிடை
 வைத்த நினைவை யல்லால் -- பிற
 வாஞ்சை யுண்டோ? வய தங்ஙன மேயிரு
 பத்திரண் டாமளவும் -- வெள்ளைப்
 பண்மகள் காதலைப் பற்றிநின் றேனம்மா!

4

இரண்டாவது -- லக்ஷ்மி காதல்
 [ராகம்-ஸ்ரீ ராகம்] [தாளம்-திஸ்ர ஏகம்]

இந்த நிலையினிலே -- அங்கொர்
 இன்பப் பொழிலி னிடையினில் வேறொரு
 சுந்தரி வந்துநின்றாள் -- அவள்
 சோதி முகத்தின் அழகினைக் கண்டென்றன்
 சிந்தை திறைகொடுத்தேன் -- அவள்
 செந்திரு வென்று பெயர்சொல்லி னாள்; மற்றும்
 அந்தத் தின முதலா -- நெஞ்சம்
 ஆரத் தழுவிட வேண்டுகின் றேனம்மா!

5

புன்னகை செய்திடுவாள், -- அற்றைப்
 போது முழுதும் மகிழ்ந்திருப்பேன்; சறறென்
 முன்னின்று பார்த்திடுவாள், -- அந்த

மோகத்தி லேதலை சுற்றிடுங் காண்; பின்னர்
என்ன பிழைகள் கண்டோ -- அவள்
என்னைப் புறக்கணித் தேகிடு வாள் அங்கு
சின்னமும் பின்னமுமா -- மனஞ்
சிந்தியுளமிக நொந்திடு வேனம்மா!

6

காட்டு வழிகளிலே, -- மலைக்
காட்சியிலே, புனல் வீழ்ச்சி யிலே
நாட்டுப் புறங்களிலே, நகர்
நண்ணு சிலசுடர் மாடத்தி லே சில
வேட்டுவர் சார்பினிலே, -- சில
வீரரிடத்திலும், வேந்தரிடத்திலும்,
மீட்டு மவள் வருவாள் -- கண்ட
விந்தை யிலேயின்ப மேற்கொண்டு போமம்மா!

7

மூன்றாவது -- காளி காதல்
[ராகம் -- புன்னாகவராளி] [தாளம்-திஸ்ர ஏகம்]

பின்னொர் இராவினிலே -- கரும்
பெண்மை யழகொன்று வந்தது கண்முன்பு;
கன்னி வடிவமென்றே -- களி
கண்டு சற்றேயரு கிற்சென்று பார்க்கையில்,
அன்னை வடிவமடா! -- இவள்
ஆதி பராசக்தி தேவியடா! இவள்
இன்னருள் வேண்டுமடா! -- பின்னர்
யாவு முலகில் வசப்பட்டுப் போமடா!

8

செல்வங்கள் பொங்கிவரும்; -- நல்ல
தெள்ளறி வெய்தி நலம்பல சார்ந்திடும்;
அல்லும் பகலுமிங்கே -- இவை
அத்தனை கோடிப் பொருளினுள்ளே நின்று
வில்லை யசைப்பவளை -- இந்த
வேலை யனைத்தையும் செய்யும் வினைச்சியைத்
தொல்லை தவிர்ப்பவளை -- நித்தம்

தோத்திரம் பாடித் தொழுதிடு வோமடா!

9

154. On Saraswati, Lakshmi and Kali Saraswati

1. As a child I was bewitched by
Her glorious womanliness;
On instruction at school, my mind
Would not dwell; yet when I eyed her
Throned on the white lotus-flower
Alone, with her vina, her face
Beaming with nectarine message,
My child's mind was from me looted.

2. When I would play around, she would
Stand in the corner of a street
With a book, and from that she would
Lilt some verses; airs, vernal airs!
When I moved close to her, she would
Sweeten my ears with wise sayings.
If I said: "Come, let us enjoy
Ourselves," she would cast a side-long
Look, and go away with a smile.

3. All alone in an exedra
By the river-bed, when I was
The southerly breeze enjoying,
Came the Virgin and to me gave
Her treasured verse; that approving,
When I in admiration said:
"Darling, me you should marry"
She smiled but to vanish, alas!

4. Would ever my will then slacken?
 My love for the Goddess of Arts
 Spiralled up and I grew mad:
 I talked of her by day and dreamt
 Of her at night, all-impassioned.
 Nought else thought I; thus did I grow
 Into a lad of twenty-two
 Holding fast to the Damsel Muse.

Lakshmi

5. While it was so, in a sweet grove
 I met with another beauty.
 As I beheld the glowing charm
 Of her visage, I gave to her
 As tribute my every chitta.
 She said, Sri Devi was her name;
 Since that day I longed to lock her
 In loving and hearty embrace.

6. She would smile at me; that whole day
 I would happy be; before me
 When she came and just glanced at me
 My head would swim in bewildered joy.
 Then, alas, I know not what fault
 She found in me; away She went
 Me forsaking; with mind shattered
 And broken, sorely would I grieve.

7. In the tangled paths of jungle
 In hillscape and waterfalls,

In many a rural region
 In some bright alcoves of cities,
 in the midst of a few bowmen
 And a few heroes and sovereigns
 She would be sighted once again;
 In that wonder, joy would soar up.

Kali

8. Then one night a dark damsel
 Of great beauty came before me.
 "A Virgin's form" though I overjoyed;
 As I neared to feast my eyes
 Lo and behold: 'Tis Mother's Form:
 She is the prima! Parasakti
 With Her grace sweet, we should be blessed;
 Then all things on earth are surely ours.

9. We can come by wealth of all kinds;
 Buddhi clarified will secure
 Benefits galore; Immanent
 In all the countless things, She does
 Activate them all, night and day;
 She is the grand Operatrix;
 She is the queller of troubles;
 We will hymn and hail Her every day.

- T.N.R.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the hand writing of Bharati. The last line of stanza 3 in one of the manuscripts is as follows:

புன்னகை பூத்து மறைந்து விட்டா ளடா! The translation here given follows this.

155. பொய்யோ? மெய்யோ?

பாரதியாரின் முன்னுரை

[எல்லா சாஸ்திரங்களும் ஏறக்குறைய உண்மைதான். ஆனால், எல்லாருக்கும், எப்போதும், ஒரே சாஸ்திரம் ஒத்துவராது. சின்ன திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகின்றேன்: --

ஒரு செல்வர், கிழவனார்; ஒரு வேளை ஆஹாரம் செய்துகொண்டு, லௌகிக விஷயங்களைத் தான் கவனியாமல், பிள்ளைகள் கையிலே கொடுத்துவிட்டு, நியம நிஷ்ட்டைகள் ஜப தபங்களுடன் சுந்தர காண்டத்தையும் கடோபநிஷத்தையும், பாராயணம் செய்துகொண்டு வீட்டைவிட்டு வெளியேறாம லிருப்பதே மேலான வழியென்ற கொள்கை இந்தக் கிழவனுக்குச் சரிப்பட்டு வரும்.

ஒரு 16 வயது ஏழைப்பிள்ளை; தகப்பனில்லை; வீட்டிலே தாயாருக்கும் தங்கைக்கும் தனக்குமாக எங்கேனும் போய் நாலு பணம் கொண்டுவந்தால்தான் அன்றன்று அடுப்பு மூட்டலாம். இவன் மேற்படி சுந்தரகாண்டவழியைப் போய்ப் பிடித்தால் நியாயமாகுமா?

‘இந்த உலகமே பொய்’ என்று நமது தேசத்தில் ஒரு சாஸ்திரம் வழங்கிவருகிறது. சுந்யாசின்கன் இதை ஓயாமல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கட்டும். அதைப்பற்றி, இந்த நிமிஷம் எனக்கு வருத்தமில்லை. குடும்பத்தில் இருப்போருக்கு அந்த வார்த்தை பொருந்துமா? நடுவீட்டில் உச்சரிக்கலாமா? அவச்சொல்லன்றோ? நமக்குத் தந்தை வைத்து விட்டுப் போன வீடும் வயலும் பொய்யா? தங்கச் சிலை போலே நிற்கிறாள் மனைவி. நமது துயரத்துக்கெல்லாம் கண்ணீர்விட்டுக் கரைந்தாள்; நம் மகிழ்ச்சியின்போதெல்லாம் உடல் பூரித்தாள்; நமது குழந்தைகளை வளர்த்தாள்; அவள் பொய்யா? குழந்தைகளும் பொய்தானா? பெற்றவரிடம் கேட்கிறேன். குழந்தைகள் பொய்யா? நமது வீட்டில் வைத்துக் கும்பிடும் குலதெய்வம் பொய்யா?

வீடுகட்டிக் குடித்தனம் பண்ணுவோருக்கும் மேற்படி சாஸ்திரம் பயன்படாது. நமக்கு இவ்வுலகத்தில் வேண்டியவை நீண்ட வயது, நோயில்லாமை, அறிவு, செல்வம் என்ற நான்கும். இவற்றைத் தரும்படி தத்தம் குலதெய்வங்களை மன்றாடிக் கேட்கவேண்டும். எல்லா தெய்வங்களும் ஒன்று. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்றிலும் தெய்வ ஒளி காணவேண்டும். தெய்வத்தின் ஒளி கண்டால் நான்காம் நிலையாகிய வீடு தானே கிடைக்கும்.]

உலகத்தை நோக்கி வினவுதல்

நிற்பதுவே, நடப்பதுவே, பறப்பதுவே,

நீங்களெல்லாம்

சொற்பனந்தானா? -- பல

தோற்ற மயக்கங்களோ?

கற்பதுவே, கேட்பதுவே, கருதுவதே,

நீங்களெல்லாம்

அற்ப மாயைகளோ? -- உம்முள்

ஆழ்ந்த பொருளில்லையோ?

1

வானகமே, இளவெயிலே, மரச்செறிவே,

நீங்களெல்லாம்

கானலின் நீரோ? -- வெறுங்

காட்சிப் பிழைதானோ?

போனதெல்லாம் கனவினைப்போற்

புதைந்தழிந்தே போனதனால்

நானுமோர் கனவோ? -- இந்த

ஞாலமும் பொய்தானோ?

2

காலமென்றே ஒருநினைவும்

காட்சியென்றே பலநினைவும்

கோலமும் பொய்களோ? -- அங்குக்

குணங்களும் பொய்களோ?

சோலையிலே மரங்களெல்லாம்

தோன்றுவதோர் விதையிலென்றால்

சோலை பொய்யாமோ? -- இதைச்

சொல்லொடு சேர்ப்பாரோ?

3

காண்பவெல்லாம் மறையுமென்றால்

மறைந்த தெல்லாம் காண்பமன்றோ?

வீண்படு பொய்யிலே -- நித்தம்

விதிதொடர்ந் திடுமோ?

காண்பதுவே உறுதிகண்டோம்,

காண்பதல்லால் உறுதியில்லை

காண்பது சக்தியாம் -- இந்தக்

காட்சி நித்தியமாம்.

4

[பின்னூரை: -- முதற் பாட்டிலே, 'நிற்பது', 'நடப்பது' முதலியன உலகத்தில் தோன்றும் வடிவங்கள்; 'கற்பது', 'கேட்பது' முதலியன செய்கைகள். மூன்றாம் பாட்டிலே 'கோலமும் பொய்களோ, அங்குக் குணங்களும் பொய்களோ' என்பது, தெளிவாகச் சொன்னால், 'தேளின் உருவம் மாத்திரம் பொய்யோ? அது கொட்டுவதும் பொய்தானோ?' என்ற கேள்வி.]

155. Illusion or Reality?

1. You that stand, and walk, and fly,
Are you but dreams? And dry streams?
You that we learn, and hear, and ponder,
Are you but illusion? A shallow delusion?

2. Groves, and sunshine, and sky,
Are you a snare?
A castle in the air?
Since all that is past is a tale that is told,
Am I too inanity? And this world a vanity?

3. Time and space, and the things that we see,
Are they all ideal
Their nature unreal?
If a seed may within it a forest contain
Are trees mere tropes? Literary dopes?

4. If all we see are bound to pass,
 All that are past were once seen;
 Can Fate pursue what never has been?
 That which we see is reality,
 What is unseen hypothesis;
 Sakti survives metathesis.

- P.S.S.

Note: The manuscript of Bharati as available to-day, contains the Tamil poem only.
 In the edition of Bharati Ashram, a note to the poem is also found appended to the poem.

156. தேச முத்துமாரி

தேடியுனைச் சரணடைந்தேன்,
 தேசமுத்து மாரி!
 கேடதனை நீக்கிடுவாய்,
 கேட்டவரந் தருவாய்.

1

பாடியுனைச் சரணடைந்தேன்
 பாசமெல்லாங் களைவாய்,
 கோடிநலஞ் செய்திடுவாய்,
 குறைகளெல்லாம் தீர்ப்பாய்.

2

எப்பொழுதும் கவலையிலே
 இணங்கி நிற்பான் பாவி;
 ஒப்பியுன தேவல்செய்வேன்
 உனதருளால் வாழ்வேன்.

3

சக்தியென்று நேரமெல்லாந்
 தமிழ்க்கவிதை பாடி,
 பக்தியுடன் போற்றி நின்றால்

பயமனைத்துந் தீரும். 4

ஆதாரம் சக்தியென்றே
அருமறைகள் கூறும்;
யாதானுந் தொழில் புரிவோம்;
யாதுமவள் தொழிலாம். 5

துன்பமே இயற்கையெனும்
சொல்லைமறந் திடுவோம்;
இன்பமே வேண்டி நிற்போம்;
யாவுமவள் தருவாள். 6

நம்பினார் கெடுவதில்லை;
நான்கு மறைத் தீர்ப்பு ;
அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால்
அதிகவரம் பெறலாம். 7

[பாட பேதம்]: நான்மறையின் தீர்ப்பு -- பாரதிதாசன்.

156. Desa Muthumari

1. In Thee at last I take 'refuge, Desa Muthu Mari!
Destroy the ills that haunt us And grant us the boons we seek.

2: Hymning thy praise I take refuge, My shackles all remove;
A million good shalt thou do And make us whole and flawless.

Forever in worries steeped Fain would a' sinner stand;
I do serve thee willingly And survive by thy Grace only!

Singing 'Sakti' all the time, If in bakti I hail thee,

In song and strain of Tamil sweet, Me all fear shall hurtless pass!

5. Sakti is the base supreme, The Vedas rare thus assert;
Some work or other we shall do, For all work is Hers indeed!

6. Forget the dictum that avers
That pain forsooth, is natural: Joy of life we beseech;
She will grant what is sought!

7. Behold the verdict of Vedas four
'The faithful never encounter fall.'
Seek but refuge in Ambika Boons aplenty She'll grant!

- K.G.S.

157. வேண்டும் பாடல் 1

மனதிலுறுதி வேண்டும்,
வாக்கினி லேயினிமை வேண்டும்;
நினைவு நல்லது வேண்டும்,
நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்;
கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்,
கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்;
தனமும் இன்பமும் வேண்டும்,
தரணியிலே பெருமை வேண்டும்.
கண் திறந்திட வேண்டும்,
காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்;
பெண் விடுதலை வேண்டும்,
பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்,
மண் பயனுற வேண்டும்,
வானகமிங்கு தென்பட வேண்டும்;

உண்மை நின்றிட வேண்டும்.

ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்

157. Aspirations

1. A brave heart

sweet speech good thoughts ripe fruit quick dividends
dreams fulfilled wealth and happiness and fame on earth

2. Clear vision

willed action woman free a fecund land the Lord's grace
Truth triumphant a new heaven a new earth. Om Om Om Om.

-

P.N.

Note: There are two sets of manuscripts for the
Tamil original in the hand
writing of Bharati.

158. பக்தி

[ராகம் -- பிலஹரி]

பல்லவி

பக்தியி னாலே -- தெய்வ -- பக்தியி னாலே.

சரணங்கள்

பக்தியி னாலே -- இந்தப்

பாரினி லெய்திடும் மேன்மைகள் கேளடி!

சித்தந் தெளியும், -- இங்கு

செய்கை யனைத்திலும் செம்மை பிறந்திடும்,

வித்தைகள் சேரும், -- நல்ல

வீர ருறவு கிடைக்கும், மனத்திடைத்
 தத்துவ முண்டாம், -- நெஞ்சிற்
 சஞ்சலம் நீங்கி உறுதி விளங்கிடும், (பக்தியி னாலே) 1

காமப் பிசாசைக்-குதி
 கால்கொண் டடித்து விழுத்திட லாகும்; இத்
 தாமசப் பேயைக் -- கண்டு
 தாக்கி மடித்திட லாகும்; எந் நேரமும்
 தீமையை எண்ணி -- அஞ்சுந்
 தேம்பற் பிசாசைத் திருகி யெறிந்துபொய்ந்
 நாம மில்லாதே -- உண்மை
 நாமத்தி னாலிங்கு நன்மை விளைந்திடும், (பக்தியி னாலே) 2

ஆசையைக் கொல்வோம், -- புலை
 அச்சத்தைக் கொன்று பொசுக்கிடுவோம், கெட்ட
 பாச மறுப்போம்,-இங்குப்
 பார்வதி சக்தி விளங்குதல் கண்டதை
 மோசஞ் செய்யாமல் -- உண்மை
 முற்றிலுங் கண்டு வணங்கி வணங்கியொர்
 ஈசனைப் போற்றி -- இன்பம்
 யாவையு முண்டு புகழ்கொண்டு வாழ்குவம், (பக்தியி னாலே) 3

சோர்வுகள் போகும், -- பொய்ச்
 சுகத்தினைத் தள்ளிச் சுகம்பெற லாகும், நற்
 பார்வைகள் தோன்றும், -- மிடிப்
 பாம்பு கடித்த விஷமகன் றேநல்ல
 சேர்வைகள் சேரும், -- பல
 செல்வங்கள் வந்து மகிழ்ச்சி விளைந்திடும்,
 தீர்வைகள் தீரும், -- பிணி
 தீரும், பலபல இன்பங்கள் சேர்ந்திடும், (பக்தியி னாலே) 4

கல்வி வளரும், -- பல
 காரியங் கையுறும், வீரிய மோங்கிடும்,

அல்ல லொழியும், -- நல்ல

ஆண்மை யுண்டாகும், அறிவு தெளிந்திடும்,
சொல்லுவ தெல்லாம் -- மறைச்
சொல்லினைப் போலப் பயனுள தாகும், மெய்

வல்லமை தோன்றும், -- தெய்வ

வாழ்க்கையுற் றேயிங்கு வாழ்ந்திடலாம், உண்மை (பக்தியி னாலே) 5

சோம்ப லழியும், -- உடல்

சொன்ன படிக்கு நடக்கும், முடி சற்றுங்
கூம்புத லின்றி-நல்ல

கோபுரம் போல நிமிர்ந்த நிலைபெறும்,
வீம்புகள் போகும், -- நல்ல

மேன்மை யுண்டாகிப் புயங்கள் பருக்கும், பொய்ப்
பாம்பு மடியும், -- மெய்ப்

பரம் வென்று நல்ல நெறிகளுண் டாய்விடும், (பக்தியி னாலே) 6

சந்ததி வாழும், -- வெறுஞ்

சஞ்சலங் கெட்டு வலிமைகள் சேர்ந்திடும்,
'இந்தப் புவிக்கே -- இங்கொர்

ஈசனுண் டாயின் அறிக்கையிட் டேனுன்றன்
கந்த மலர்த்தாள் -- துணை;

காதல் மகவு வளர்ந்திட வேண்டும், என்
சிந்தை யறிந்தே -- அருள்

செய்திட வேண்டும்' என்றால் அருளெய்திடும், (பக்தியி னாலே) 7

158. Devotion

1. Hearken to the glories ushered on earth

by devotion, iny dear one!

Clarity will inform intellect; goodness

every deed that is wrought here.

There will be attainments in knowledge, and kinship

of heroes great in its wake.

Truth will dawn in the mind; worries of heart
will cease and firmness will reign.

2. The demon of lust can be kicked and floored
by the heel that wields the blow.

The ghoul of tamas can be uncovered
attacked and wiped out for ever.

The demon vile of distress that ever
broods on frightening evils

Can be wrung to death; falsity can be
rendered homeless and nameless.

3. Good things will be bred by truth's potency;

we will kill desire, and we

Will kill base desire and burn it to ashes;

We will snap evil bondage.

This perceive: Parvati-Sakti shines in you;
so never dissimulate.

Envision the whole truth and adore God;
joy and glory will be ours.

4. Fatigue will cease; cast away false pleasures;
real joy will be our lot.

Good 'visions' can be had; the snake-venom
of indigence will vanish.

We can come to have good acquisitions;
joy will yield manifold wealth.

Problems will cease; so too maladies;
varied joy will come thronging.

5. Learning will increase, deeds will fructify;
 Valour will soar and flourish.
 Misery will cease; manliness will grow;
 buddhi will become lucid;
 Our utterances will become fruitful
 like those of the great scriptures;
 True valour will manifest; divine life
 can here be attained and lived.

6. Indolence will cease and the body will
 obey the dictates of the soul;
 No wilting will mar the head which will stand
 erect as a great tower.
 Vainglory will vanish and true glory
 will be ours; shoulders will
 Grow in strength; the serpent of falsity
 will cease to breathe for ever.

7. To us divinised, true paths will open;
 yielding place to happy strength
 Worries will perish; progeny will thrive;
 to the God that rules this world
 I offer this prayer: "Your flowery feet
 of fragrance shall be my aid!
 Cured, the loved child should thrive; grant my heart's wish."
 If grace we seek, grace is ours.

- T.N.R.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the hand
 writing of Bharati.

159. முருகன் பாட்டு -- வீரத் திருவிழிப்

வீரத் திருவிழிப் பார்வையும் -- வெற்றி
 வேலும் மயிலும் என் முன்னின்றே -- எந்த
 நேரத் திலும் எனைக் காக்குமே; -- அன்னை
 நீலி பராசக்தி தண்ணருட் -- கரை
 ஓரத்திலே புணை கூடுதே; -- கந்தன்
 ஊக்கத்தை என்னுளம் நாடுதே; -- மலை
 வாரத்திலேவிளை யாடுவான் -- என்றும்
 வானவர் துன்பத்தைச் சாடுவான்.

1

வேடர் கனியை விரும்பியே -- தவ
 வேடம் புனைந்து திரிகுவான்; -- தமிழ்
 நாடு பெரும்புகழ் சேரவே -- முனி
 நாதனுக் கிம்மொழி கூறுவான்; -- சுரர்
 பாடு விடிந்து மகிழ்ந்திட -- இருட்
 பார மலைகளைச் சீறுவான்; -- மறை
 யேடு தரித்த முதல்வனும்; -குரு
 வென்றிட மெய்ப்புகழ் ஏறுவான்.

2

தேவர் மகளை மணந்திடத் -- தெற்குத்
 தீவி லசுரனை மாய்த்திட்டான்; -- மக்கள்
 யாவருக் குந்தலை யாயினான்; -- மறை
 அர்த்த முணர்த்துநல் வாயினான்; -- தமிழ்ப்
 பாவலர்க் கின்னருள் செய்குவான்; -- இந்தப்
 பாரில் அறமழை பெய்குவான்; -- நெஞ்சின்
 ஆவ லறிந்தருள் கூட்டுவான்; -- நித்தம்
 ஆண்மையும் வீரமும் ஊட்டுவான்.

3

தீவளர்த் தேபழ வேதியர் -- நின்றன்
 சேவகத் தின்புகழ் காட்டினார்; -- ஒளி
 மீவள ருஞ்செம்பொன் நாட்டினார் -- நின்றன்
 மேன்மையி னாலற நாட்டினார்; -- ஐய,

நீவள ருங்குரு வெற்பிலே -- வந்து
 நின்றுநின் சேவகம் பாடுவோம் -- வரம்
 ஈவள் பராசக்தி யன்னைதான் -- உங்கள்
 இன்னரு ளேயென்று நாடுவோம்-நின்றன்
 வீரத் திருவிழிப் பார்வையும் -- வெற்றி
 வேலும் மயிலும் என் முன்னின்றே

4

159. Song to Murukan

1. Heroic look divine, Spear triumphal
 And the Peacock will always manifest
 Before me and guard me; the boat is there
 On the bank of the river -- the mercy cool
 Of our Mother Nili Parasakti. My mind seeks
 Skanda's energy; He plays on the hillscape, and for ever
 Does he the troubles of gods, smite with force.

2. He was after her, the hunter's daughter;
 So he took to the guise of saintly form.
 That Tamil country might come by great fame
 He taught that tongue to the Lord of the saints.
 He smote the mountain of murk and darkness
 That celestial lords might be liberated.
 He the Ancient One of Vedas owned Him
 As His Guru; such is His glory true.

3. The demon of the Southern Isle, He killed
 To marry the daughter of Lord Indra.
 He became the leader true, of people.
 The very Vedas, His lips explicate.
 He would to the bards of Tamil grant grace;
 On earth would He cause rain of dharma pour;

Heart's longing would He con and grant daily
Valour and manliness with grace divine.

4. In ancient times, Brahmins tended the fire
And established the glory of Your service;
They lit on earth the golden light of truth.
By Your grace divine, they established dharma.
Sire, to the Guru Mount where you abide
We will come, stand and hymn Tiru-p-Pukal.
That boons may Mother Parasakti grant
We will for ever seek Your grace benign.

- T.N.R.

occurring in stanza 4 is a collection of hymns by Note: Tiru-p-pukal St. Arunagiri.

160. நெஞ்சொடு சொல்வது

இன்னுமொரு முறைசொல்வேன், பேதை, நெஞ்சே,
எதற்குமினி உலைவதிலே பயனொன் றில்லை;
முன்னர்நம திச்சையினாற் பிறந்தோ மில்லை;
முதலிறுதி இடைநமது வசத்தில் இல்லை;
மன்னுமொரு தெய்வத்தின் சக்தி யாலே
வையகத்தில் பொருளெல்லாம் சலித்தல் கண்டாய்;
பின்னையொரு கவலையுமிங் கில்லை நாளும்
பிரியாதே விடுதலையைப் பிடித்துக் கொள்வாய்.

1

நினையாத விளைவெல்லாம் விளைந்து கூடி
நினைத்தபயன் காண்பதவள் செய்கை யன்றோ?
மனமார உண்மையினைப் புரட்ட லாமோ?
மஹாசக்தி செய்தநன்றி மறக்கலாமோ?
எனையாளும் மாதேவி, வீரர் தேவி

இமையவருந் தொழுந்தேவி, எல்லைத் தேவி,
மனைவாழ்வு பொருளெல்லாம் வகுக்குந் தேவி
மலரடியே துணையென்று வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. 2

சக்தியென்று புகழ்ந்திடுவோம், முருகன் என்போம்,
சங்கரனென் றுரைத்திடுவோம், கண்ணன் என்போம்,
நித்தியமிங் கவள்சரணே நிலையென் றெண்ணி,
நினக்குள்ள குறைகளெலாந் தீர்க்கச் சொல்லி,
பத்தியினாற் பெருமையெலாம் கொடுக்கச் சொல்லி,
பசிபிணிக ளில்லாமற் காக்கச் சொல்லி,
உத்தமநன் னெறிகளிலே சேர்க்கச் சொல்லி,
உலகளந்த நாயகிதாள் உரைப்பாய், நெஞ்சே. 3

செல்வங்கள் கேட்டால் நீ கொடுக்க வேண்டும்,
சிறுமைகளென் னிடமிருந்தால் விடுக்க வேண்டும்,
கல்வியிலே மதியினை நீ தொடுக்க வேண்டும்,
கருணையினால் ஐயங்கள் கெடுக்க வேண்டும்,
தொல்லைதரும் அகப்பேயைத் தொலைக்க வேண்டும்,
துணையென்று நின்னருளைத் தொடரச் செய்தே
நல்லவழி சேர்ப்பித்துக் காக்க வேண்டும்,
நமோநமஓம் சக்தி? யென நவிலாய் நெஞ்சே. 4

பாட்டினிலே சொல்லுவதும் அவள்சொல் லாகும்;
பயனன்றி உரைப்பாளோ? பாராய், நெஞ்சே!
கேட்டது நீ பெற்றிடுவாய், ஐய மில்லை;
கேடில்லை, தெய்வமுண்டு, வெற்றி யுண்டு,
மீட்டுமுனக் குரைத்திடுவேன், ஆதி சக்தி
வேதத்தின் முடியினிலே விளங்கும் சக்தி,
நாட்டினிலே சனகனைப்போல் நமையும் செய்தாள்;
நமோநமஓம் சக்தியென நவிலாய் நெஞ்சே. 5

160. To His Heart

1. Yet once more let me tell you, craven heart,
 No use whatever in grieving over aught;
 Not through our desires are we here --
 Beginning, middle and end we have not wrought;
 Through the supernal grace of some great God
 You have found that earthly things are dearly bought;
 No worries more need future years bring
 If only to your freedom you will cling.

2. Things unimagined she can bring about
 And make them work together her planned ends;
 Wilfully to pervert truth is sin,
 Or be ungrateful for the good she sends;
 My mistress and my goddess, brave men's queen,
 Goddess even of the gods whom she defends:
 Guardian of marches, giver of domestic joy,
 In praise of her flower-like feet yourself employ.

3. As Sakti we shall laud her, Murukan,
 Sankaran call her, Kannan our heart's ease:
 Your only sure refuge on earth, who can
 Remove your wants, give sorrow its surcease;
 Ask for the greatness that devotion brings,
 Freedom from hunger and from fell disease;
 Your feet set firmly on the virtuous road
 By Her whose own two feet the world bestrode.

4. "Give me riches if I ask for them;

Remove the smallnesses that in me dwell;
 On the tight string of learning thread my thoughts;
 Through mercy kill my doubts and ring their knell;
 Drive out that devil, the ever-tormenting self;
 And make me seek your grace, undrying well:
 Guide me and guard me, never let us part,
 Om Sakti, obeisance," say to her, my heart.

5. What comes out as song is all Her saying --
 O heart, an idle thing she won't tell thee;
 You will get what you ask, without a doubt --
 Harm won't assail; God is; Victory shall be;
 Once more I tell you this: The Primordial Force
 The Vedas' visible head and crown is She:
 She has cast us in the saintly Janaka's part --
 "Om Sakti, obeisance," say to her, my heart.

- P.S.S.

161. சிவ சக்தி புகழ்

ஓம் சக்திசக்தி சக்தியென்று சொல்லு -- கெட்ட
 சஞ்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு
 சக்திசக்தி சக்தியென்று சொல்லி -- அவள்
 சந்நிதியி லேதொழுது நில்லு.

1

ஓம் சக்திமிசை பாடல்பல பாடு -- ஓம்
 சக்திசக்தி என்றுதாளம் போடு
 சக்திதருஞ் செய்கைநிலந் தனிலே -- சிவ
 சக்திவெறி கொணடுகளித் தாடு.

2

ஓம் சக்திதனையே சரணங் கொள்ளு -- என்றும்

சாவினுக்கொ ரச்சமில்லை தள்ளு
சக்திபுக ழாமமுதை அள்ளு -- மதி
தன்னிலினிப் பாகுமந்தக் கள்ளு. 3

ஓம் சக்திசெய்யும் புதுமைகள் பேசு -- நல்ல
சக்தியற்ற பேடிகளை ஏசு
சக்திதிருக் கோயிலுள்ள மாக்கி -- அவள்
தந்திடுநற் குங்குமத்தைப் பூசு. 4

ஓம் சக்தியினைச் சேர்ந்ததிந்தச் செய்கை -- இதைச்
சார்ந்துநிற்ப தேநமக்கொ ருய்கை
சக்தியெனும் இன்பமுள்ள பொய்கை -- அதில்
தண்ணமுத மாரிநித்தம் பெய்கை. 5

ஓம், சக்திசக்தி சக்தியென்று நாட்டு -- சிவ
சக்தியருள் பூமிதனில் காட்டு
சக்திபெற்ற நல்லநிலை நிற்பார் -- புவிச்
சாதிகளெல் லாமதனைக் கேட்டு. 6

ஓம் சக்திசக்தி சக்தியென்று முழங்கு -- அவள்
தந்திரமெல் லாமுலகில் வழங்கு
சக்தியருள் கூடிவிடு மாயின் -- உயிர்
சந்ததமும் வாழநல்ல கிழங்கு. 7

ஓம் சக்திசெயுந் தொழில்களை எண்ணு -- நித்தம்
சக்தியுள்ள தொழில்பல பண்ணு
சக்திதனை யேயிழந்து விட்டால் -- இங்கு
சாவினையும் நோவினையும் உண்ணு. 8

ஓம் சக்தியரு ளாலுலகில் ஏறு -- ஒரு
சங்கடம் வந்தாலிரண்டு கூறு
சக்திசில சோதனைகள் செய்தால் -- அவள்
தண்ணருளென் றேமனது தேறு. 9

ஓம் சக்திதுணை என்றுநம்பி வாழ்த்து -- சிவ

சக்திதனையே அகத்தில் ஆழ்த்து
 சக்தியும் சிறப்பும் மிகப் பெறுவாய் -- சிவ
 சக்தியருள் வாழ்கவென்று வாழ்த்து.

10

161. In Praising Siva Sakti

1. Chant Om Sakti, Sakti, Sakti
 And slaughter all evil troubles;
 Stand in Her sanctum to hail Her
 And chant Sakti, Sakti, Sakti.
2. Om, sing many hymns on Sakti
 Keeping time to "Om Sakti, Sakti".
 In Sakti's region of action
 Dance in joy with the zest of Sakti
3. Om, take refuge in great Sakti,
 No fear of death, henceforth for ever.
 Sakti's gloried nectar, store up:
 Than wine is sweeter that liquor.
4. Om, speak of Sakti's marvels new
 And the sapless milksops, denounce.
 Make your bosom Sakti's Temple
 And wear the Kumkum She gives you.
5. Om, this deed is but Sakti's own,
 To be with it is boon to us.
 Sakti is a pool of sheer joy,
 Into it pours nectar daily.

6. Om, chant and establish Sakti,
On earth Her grace divine, reveal.
All races on earth will listen to Her
And thrive in Sakti's beatitude.

7. Chant aloud Om Sakti, Sakti
And fill this world with Her scriptures;
If with Sakti's grace, life be. linked.
Thrive it will, an everlasting tuber.

8. Om, ponder over Sakti's works
And in like works engage yourselves.
If you are bereft of powers
Death and disease will sure be yours.

9. Om, rise aloft with Sakti's grace,
If trouble comes, you can rend it.
If you are put to test by Sakti
Know it to be but Her grace divine.

10, Trust in Sakti's aid and bless it,
May you ensoul Siva Sakti.
You will acquire power and greatness;
Hail Sakti's grace. Praise be!

- T.N.R.

162. சக்தி திருப்புகழ்

சக்தி சக்தி சக்தீ சக்தீ சக்தீ சக்தீ என்றோது;
 சக்தி சக்தி சக்தீ என்பார்-சாகார் என்றே நின்றோது;
 சக்தி சக்தி என்றே வாழ்தல்-சால்பாம் நம்மைச் சார்ந்தீரே!
 சக்தி சக்தி என்றீ ராகில்-சாகா உண்மை சேர்ந்தீரே!
 சக்தி சக்தி என்றால் சக்தி-தானே சேரும் கண்டீரே!
 சக்தி சக்தி என்றால் வெற்றி-தானே சேரும் கண்டீரே!
 சக்தி சக்தி என்றே செய்தால்-தானே செய்கை நேராகும்;
 சக்தி சக்தி என்றால் அஃது-தானே முக்தி வேராகும்.
 சக்தி சக்தி சக்தீ சக்தீ சக்தீ என்றே ஆடாமோ?
 சக்தி சக்தி சக்தீ யென்றே-தாளங் கொட்டிப் பாடாமோ?
 சக்தி சக்தி என்றால் துன்பம்-தானே தீரும் கண்டீரே!
 சக்தி சக்தி என்றால் இன்பம்-தானே சேரும் கண்டீரே!
 சக்தி சக்தி என்றால் செல்வம்- தானே ஊறும் கண்டீரோ?
 சக்தி சக்தி என்றால் கல்வி-தானே தேறும் கண்டீரோ?
 சக்தி சக்தி சக்தீ சக்தீ-சக்தீ சக்தீ வாழீ நீ!
 சக்தி சக்தி சக்தீ சக்தீ-சக்தீ சக்தீ வாழீ நீ!
 சக்தி சக்தி வாழீ என்றால்-சம்பத் தெல்லாம் நேராகும்;
 சக்தி சக்தி என்றால் சக்தி-தாசன் என்றே பேராகும்.

162. In Praise of Sakti

1. Chant thus: "Sakti, Sakti, oh Sakti

Oh Sakti; oh Sakti, oh Sakti!"

Affirm thus: 'They who chant Sakti, Sakti,

Oh Sakti, will be deathless."

2. You have joined us who dwell dignified

Chanting. "Sakti, Sakti!"

If you say: "Sakti, Sakti" you have become deathless.

3. If you chant: "Sakti, Sakti," you will

Automatically acquire 'Sakti'.

If you chant: "Sakti, Sakti", you will

Automatically get success.

4. If you act saying "Sakti, Sakti"

Your action of itself will become proper.

If you say: "Sakti, Sakti"

That itself will be the root of salvation.

5. "Sakti, Sakti, oh Sakti, oh Sakti, oh Sakti!"

Thus will we chant and dance.

Will we not sing "Sakti, Sakti, oh Sakti"

To the beat of time?

6. If you say: "Sakti, Sakti"

Trouble of itself will end.

If you say: "Sakti, Sakti"

Joy of itself will come to you.

7. If you say "Sakti, Sakti,"

Wealth by itself will well up.

If you say "Sakti, Sakti,"

Learning of itself will prosper.

8. Sakti, Sakti, Sakti, oh Sakti, oh Sakti,

Oh Sakti, oh Sakti! May you flourish!

9. Sakti, Sakti, Sakti, oh Sakti, oh Sakti,

Oh Sakti, oh Sakti: Praise be.

10. If you say: "Sakti, Sakti! May you thrive!"

All wealth will be in order.

If you say: "Sakti, Sakti"

You will be hailed as a servitor of Sakti!

-

T.N.R.

163. சக்திக்கு ஆத்ம சமர்ப்பணம்

ராகம்-பூபாளம் தாளம்-சதுஸ்ர ஏகம்

கையைச்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
சாதனைகள் யாவினையுங் கூடும்-கையைச்
சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
சக்தியுற்றுக் கல்வினையுஞ் சாடும்.

கண்ணைச்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
சக்தி வழியினையது காணும்-கண்ணைச்
சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
சக்தியமும் நல்லருளும் பூணும்.

செவி,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-சிவ
சக்திசொலும் மொழியது கேட்கும்-செவி
சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
சக்தி திருப் பாடலினை வேட்கும்.

வாய்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-சிவ
சக்தி புகழினையது முழங்கும்-வாய்
சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
சக்திநெறி யாவினையும் வழங்கும்.

சிவ,

சக்திதனை நாசி நித்தம் முகரும்-அதைச்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-சிவ
 சக்திதிருச் சுவையினை நுகரும்-சிவ
 சக்தி தனக்கே எமது நாக்கு.

மெய்யைச்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-சிவ
 சக்திதருந் திறனதி லேறும்-மெய்யைச்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சாதலற்ற வழியினைத் தேறும்

கண்டம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சத்தமும் நல்லமுதைப் பாடும்-கண்டம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்தியுடன் என் றும்உற வாடும்.

தோள்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 தாரணியும் மேலுலகுந் தாங்கும்-தோள்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்தி பெற்று மேருவென ஓங்கும்.

நெஞ்சம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்தியுற நித்தம் விரிவாகும்-நெஞ்சம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அதைத்
 தாக்கவரும் வாலொதுங்கிப் போகும்.

சிவ,

சக்தி தனக்கே எமது வயிறு-அது
 சாம்பரையும் நல்லவுண வாக்கும்-சிவ
 சக்தி தனக்கே எமது வயிறு-அது
 சக்திபெற உடலினைக் காக்கும்.

இடை,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-நல்ல
 சக்தியுள்ள சந்ததிகள் தோன்றும்-இடை
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-நின்தன்
 சாதிமுற்றும் நல்லறத்தில் ஊன்றும்.

கால்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சாடியெழு கடலையுந் தாவும்-கால்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சஞ்சலமில் லாமலெங்கும் மேவும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சஞ்சலங்கள் தீர்ந்தொருமை கூடும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சாத்துவிகத் தன்மையினைச் சூடும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்தியற்ற சிந்தனைகள் தீரும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சாரும் நல்ல உறுதியும் சீரும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்திசக்தி சக்தியென்று பேசும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அதில்
 சார்ந்திருக்கும் நல்லுறவும் தேசும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்தி நுட்பம் யாவினையும் நாடும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்திசக்தி யென்றுகுதித் தாடும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சக்தியினை எத்திசையும் சேர்க்கும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 தான் விரும்வில் மாமலையைக் பேர்க்கும்

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சந்ததமும் சக்தினைச் சூழும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-அது
 சாவுபெறும் தீவினையும் ஊழும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-எதைக்
 தான் விரும்பு னாலும்வந்து சேரும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-உடல்
 தன்னிலுயர் சக்திவந்து சேரும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-இந்தத்
 தாரணியில் நூ றுவய தாகும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-உன்னைச்
 சாரவந்த நோயழிந்து போகும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-தோள்
 சக்திபெற்று நல்ல தொழில் செய்யும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-எங்கும்
 சக்தியருள் மாரிவந்து பெய்யும்.

மனம்,

சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-சிவ
 சக்தி நடையாவும் நன்கு பழகும்-மனம்
 சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-முகம்
 சார்ந்திருக்கும் நல்லருளும் அழகும்.

மனம், சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-உயர்

சாத்திரங்கள் யாவும் நன்கு தெரியும்-மனம்
சக்தி தனக்கே கருவி யாக்கு-நல்ல
சத்திய விளக்குநித்தம் எரியும்

சித்தம்,

சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-நல்ல
தாளவகை சந்தவகை காட்டும்-சித்தம்
சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அதில்
சாரும்நல்ல வார்த்தைகளும் பாட்டும்.

சித்தம்,

சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது
சக்தியையெல்லோர்க்குமுணர்வுறுத்தும்-சித்தம்
சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது
சக்திபுகழ் திக்கனைத்தும் நிறுத்தும்.

சித்தம்,

சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது
சக்திசக்தி யென்று குழலாதும்-சித்தம்
சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அதில்
சார்வதில்லை அச்சமுடன் சூதும்.

சித்தம்,

சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது
சக்தியென்று வீணைதனில் பேசும்-சித்தம்
சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அதில்
சக்திபரி மளமிங்கு வீசும்.

சித்தம்,

சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது
சக்தியென்று தாளமிட்டு முழக்கும்-சித்தம்
சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது
சஞ்சலங்கள் யாவினையும் அழிக்கும்

சித்தம்,

சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது

சக்திவந்து கோட்டைகட்டி வாழும்-சித்தம்
சக்தி தனக்கே உரிமை யாக்கு-அது
சக்தியருட் சித்திரத்தில் ஆழும்

மதி,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சங்கடங்கள் யானையும் உடைக்கும்-மதி
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அங்கு
சக்தியழும் நல்லறழும் கிடைக்கும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சாரவரும் தீமைகளை விலக்கும்-மதி
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சஞ்சலப் பிசாசுகளைக் கலக்கும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சக்தி செய்யும் விந்தைகளைத் தேடும்-மதி
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சக்தியுறை விடங்களை நாடும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
தார்க்கமெனுங் காட்டிலச்சம் நீங்கும்-மதி
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அதில்
தள்ளி விடும் பொய்ந்நெறியும் நீங்கும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அதில்
சஞ்சலத்தின் தீயவிருள் விலகும்-மதி
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சக்தியொளி நித்தமுநின் றிலகும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அதில்

சார்வதில்லை ஐயமெனும் பாம்பு-மதி
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அங்கு
தான் முளைக்கும் முக்திவிதைக் காம்பு.

மதி,

சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
தாரணியில் அன்பு நிலை நாட்டும்-மதி
சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
சர்வசிவ சக்தியினைக் காட்டும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
சக்திதிரு வருளினைச் சேர்க்கும்-மதி
சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
தாமதப்பொய்த் தீமைகளைப் பேர்க்கும்

மதி,

சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
சத்தியத்தின் வெல்கொடியை நாட்டும்-மதி
சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
தாக்கவரும பொய்ப்புலியை ஓட்டும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
சத்தியநல் லிரவியைக் காட்டும்-மதி
சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அதில்
சாரவரும் புயல்களை வாட்டும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
சக்திவிர தத்தையென்றும் பூணும்-மதி
சத்திவர தத்தை யென்றுங் காத்தால்-சிவ
சக்திதரும் இன்பமும்நல் லூணும்.

மதி,

சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-தெளி

தந்தமுதப் பொய்கையென ஒளிரும்-மதி
சக்தி தனக்கே அடிமை யாக்கு-அது
சந்ததமும் இன்பமுற மிளிரும்.

அகம்,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
தன்னையொரு சக்தியென்று தேரும்-அகம்
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
தாமதமும் ஆணவமும் தீரும்.

அகம்,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
தன்னையவள் கோயிலென் றுகாணும்-அகம்
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
தன்னை யெண்ணித் துன்பமுற நாணும்.

அகம்,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சக்தியெனும் கடலிலோர் திவலை-அகம்
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-சிவ
சக்தியுண்டு நமக்கில்லை கவலை.

அகம்,

சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அதில்
சக்திசிவ நாதநித்தம் ஒலிக்கும்-அகம்
சக்தி தனக்கே உடைமை யாக்கு-அது
சக்திதிரு மேனியொளி ஜ்வலிக்கும்.

சிவ,

சக்தி என்றும் வாழி! என்று பாடு-சிவ
சக்தி சக்தி என்றுகுதித் தாடு-சிவ
சக்தி என்றும் வாழி! என்று பாடு-சிவ
சக்திசக்தி என்றுவிளை யாடு.

163. On Sakti

1. Of hands make an instrument of Sakti,
They will sure with all achievements be linked;
Of hands make an instrument of Sakti
They 'll grow powerful even to smite a stone.

2. Of eyes make an instrument of Sakti,
They will ken the way by Siva Sakti shown;
Of eyes make an instrument of Sakti,
They will glow with Truth and beauteous grace.

3. Of ears make an instrument of Sakti,
They will hearken to the words of Sakti;
Of ears make an instrument of Sakti,
They will long for hymns of Sakti divine.

4. Of mouth make an instrument of Sakti,
It will trumpet the glory of Sakti;
Of mouth make an instrument of Sakti,
It will voice forth all the laws of Sakti.

5. Nose will know and Siva-Sakti inhale;
Of that make an instrument of Sakti;
It will inhale the taste of Siva-Sakti;
To Siva-Sakti alone is our tongue.

6. Make body an instrument of Sakti,
The skill of Siva-Sakti will charge it;
Make body an instrument of Sakti,
It will know of life eternal for sure.

7. Of throat make an instrument of Sakti,
It will for ever sing nectarine songs;
Of throat make an instrument of Sakti,
It will for ever have kinship with Sakti.

8. Make shoulder an instrument of Sakti,
It will sure bear aloft heaven and earth;
Make shoulder an instrument of Sakti,
It will powerful grow and as like Mount Meru.

9. Of heart make an instrument of Sakti,
It will grow in prowess and expand;
Of heart make an instrument of Sakti,
The attacking sword will sure shy away.

10. Our stomach is for Siva-Sakti great,
It will turn even ashes into good food;
Our stomach is for Siva-Sakti great,
Power endowed, it will the body guard.

11. Of hip make an instrument of Sakti,
Powerful progeny will be begotten;
Of hip make an instrument of Sakti,
Your whole race will be stablished in dharma good.

12. Of leg make an instrument of Sakti,
It will dare and leap the seven oceans;
Of leg make an instrument of Sakti,
It will without let travel all the realms.

13. Of mind make an instrument of Sakti,
 Worry-freed, it'll attain integrity;
 Of mind make an instrument of Sakti,
 It will wear as its diadem satwa pure.

14. Of mind make an instrument of Sakti,
 Then resolutions weak will be no more;
 Of mind make an instrument of Sakti,
 Resolute and glorious, it will grow.

15. Of mind make an instrument of Sakti,
 It will ye chant: "Sakti, Sakti, Sakti!"
 Of mind make an instrument of Sakti,
 Kinship good and lusture will be with it linked.

16. Of mind make an instrument of Sakti,
 It will go after all subtle powers;
 Of mind make an instrument of Sakti,
 It will jump in joy and chant: "Sakti, Sakti!"

17. Of mind make an instrument of Sakti,
 If will carry power to every direction;
 Of mind make an instrument of Sakti,
 It will uproot a mountain huge, if it wants.

18. Of mind make an instrument of Sakti,
 It will for ever power envelop;
 Of mind make an instrument of Sakti,
 In it 'll perish evil karma and fate.

19. Dedicate the mind to Sakti only,

Whatever you desire, will reach you sure;
 Dedicate the mind to Sakti only,
 With power great will your body be infused.

20. Of mind make an instrument of Sakti,
 You will thrive on earth for a hundred years;
 Of mind make an instrument of Sakti,
 Disease that comes to you, will perished be.

21. Of mind make an instrument of Sakti,
 Armed with power will your arms good work perform.
 Of mind make an instrument of Sakti,
 Grace of Sakti will pour down everywhere.

22. Of mind make an instrument of Sakti,
 It will learn the ways of Siva-Sakti;
 Of mind, make an instrument of Sakti,
 Your face will glow with grace great and beauty.

23. Of mind make an instrument of Sakti,
 Clear knowledge of all sastras, you will have;
 Of mind, make an instrument of Sakti,
 The great lamp of truth will burn bright always.

24. Dedicate chitta to Sakti only,
 Many rhythms and metres will stand revealed;
 Dedicate Chitta to Sakti only,
 Goodly words and songs will there sure abide.

25. Dedicate Chitta to Sakti only,
 Of power, it will make others conscious;

Dedicate Chitta to Sakti only,
Sakti's glory will it stablish everywhere.

26. Dedicate Chitta to Sakti only,
It will pipe like a flute: "Sakti, Sakti!"
Dedicate Chitta to Sakti only,
Neither fear nor deception will it near.

27. Dedicate Chitta to Sakti only,
The melodic vina will sing: "Sakti!"
Dedicate Chitta to Sakti only,
Here will it waft the fragrance of Sakti.

28. Dedicate Chitta to Sakti only,
With beat of time, will it trumpet Sakti,
Dedicate Chitta to Sakti only,
It will all worries, sure annihilate.

29. Dedicate Chitta, to Sakti only,
Sakti will build a fortress for dwelling;
Dedicate Chitta to Sakti only,
It will souse in Sakti's gracious marvel .

30. Dedicate the intellect to Sakti,
It will shatter all troubles to pieces;
Dedicate the intellect to Sakti,
There will flourish truth and righteousness good.

31. Dedicate the intellect to Sakti,
It will fend the onslaught of evils;
Dedicate the intellect to Sakti;

It 'll smite senseless the demons of worries.

32. Dedicate the intellect to Sakti,
It 'll search for the wonders by Sakti wrought;
Dedicate the intellect to Sakti,
It will seek the blest abode of Sakti.

33. Dedicate the intellect to Sakti,
It 'll rid fear in the wood of disputation;
Dedicate the intellect to Sakti,
It 'll sweep away falsity and evil.

34. Dedicate the intellect to Sakti,
The evil darkness of worry 'll vanish;
Dedicate the intellect to Sakti,
The light of Sakti will shine for ever.

35. Dedicate the intellect to Sakti,
The serpent of doubt will go not near it;
Dedicate the intellect to Sakti,
The seed of salvation germinates there.

36. Make your intellect the slave of Sakti
That will on earth stablish the Abode of Love;
Make your intellect the slave of Sakti,
That will reveal Siva-Sakti Absolute.

37. Make your intellect the slave of Sakti,
It 'll confer on you the grace of Sakti;
Make your intellect the slave of Sakti,
It 'll break tamasic falsehoods and evils.

38. Make your intellect the slave of Sakti,
 It will unfurl the triumphal flag of truth;
 Make your intellect the slave of Sakti,
 It will chase away phantom-tiger hostile.

39. Make your intellect the slave of Sakti,
 It will reveal the goodly son of truth;
 Make your intellect the slave of Sakti,
 It will quell the invading hurricanes

40. Make your intellect the slave of Sakti,
 To practise for ever the vow of Sakti;
 It is wisdom to keep the vow of Sakti,
 And good food is the joy of Siva-Sakti.

41. Make your intellect the slave of Sakti,
 Clear will it shine as a tarn of nectar;
 Make your intellect the slave of Sakti,
 It will as happiness glow for ever.

42. Dedicate your soul to Sakti only,
 It will know itself to be a sakti;
 Dedicate your soul to Sakti only,
 It will quieten tamas and egotismi.

43. Dedicate your soul to Sakti only,
 It will behold itself as Her temple;
 Dedicate your soul to Sakti only,
 It will be ashamed to worry itself.

44. Dedicate your soul to Sakti only,
It is a drop in the ocean of Sakti,
Dedicate your soul to Sakti only,
Siva-Sakti is there; worry is no more.

45. Dedicate your soul to Sakti only,
There will ever resound Siva-Sakti;
Dedicate your soul to Siva-sakti,
In it will shine Siva-Sakti-Splendour.

46. "Praise be to Siva-Sakti" may you sing;
Chant 'Siva-Sakti-Sakti'; jump and dance;
"Praise be to Siva-Sakti," may you sing;
Play you, singing Siva-Sakti-Sakti.

-

T.N.R.

164. வையம் முழுதும் கண்ணிகள்

வையம் முழுதும் படைத்தளிக் கின்ற
மஹாசக்தி தன்புகழ் வாழ்த்து கின்றோம்;
செய்யும் வினைகள் அனைத்திலும் வெற்றி
சேர்ந்திட நல்லருள் செய்க வென்றே!

பூதங்கள் ஐந்தில் இருந்தெங்குங் கண்ணிற்
புலப்படும் சக்தியைப் போற்று கின்றோம்;
வேதங்கள் சொன்ன படிக்கு மனிதரை
மேன்மையுறச் செய்தல் வேண்டு மென்றே!

வேகம் கவர்ச்சி முதலிய பல்வினை
மேவிடும் சக்தியை மேவு கின்றோம்;
ஏக நிலையில் இருக்கும் அமிர்தத்தை
யாங்கள் அறிந்திட வேண்டு மென்றே!

உயிரெனத் தோன்றி உணவுகொண் டேவளர்ந்
 தோங்கிடும் சக்தியை ஓதுகின்றோம்;
 பயிரினைக் காக்கும் மழையென எங்களைப்
 பாலித்து நித்தம் வளர்க்க வென்றே.

சித்தத்தி லேநின்று சேர்வ துணரும்
 சிவசக்தி தன்புகழ் செப்பு கின்றோம்;
 இத்தரை மீதினில் இன்பங்கள் யாவும்
 எமக்குத் தெரிந்திடல் வேண்டு மென்றே.

மாறுத லின்றிப் பராசக்தி தன்புகழ்
 வையமிசை நித்தம் பாடு கின்றோம்;
 நூறு வயது புகழுடன் வாழ்ந்துயர்
 நோக்கங்கள் பெற்றிட வேண்டு மென்றே.

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி
 ஓம் சக்தி என்றுரை செய்தி டுவோம்;
 ஓம் சக்தி என்பவர் உண்மை கண்டார்;சுடர்
 ஒண்மைகொண்டார்,உயிர் வண்மை கொண்டார்.

164. The Praise of Universal Sakti

1. We sing the praise of Mahasakti
 Who makes and guards the worlds entire,
 That all we do by Her Grace shall be
 For ever attended by success true!

2. We salute the Power our eyes perceive,
 The Power that moves the elements five!
 That men may rise to noble heights
 As the ancient Vedas asseverate!

3. We hold to the Power that is the cause,
Of motion and force of attraction;
That all of us shall apprehend
The nectar pure of the Monadic state!

4. We chant the Power that causes growth
In living things with nourishing food;
That She'll foster us with daily care
As the kindly rain doth bless the crop!

5. We sing the glory of Sivasakti
Who is ever present in the inner mind;
That pleasures all of every kind
Shall be full known to us on earth!

6. Steadfast on earth we sing Her Praise,
Of Parasakti, day in and out;
That we may live to a hundred years,
A glorious life, all aims realized!

7. Om Sakti! Om Sakti! Om Sakti! Om Sakti!
Om Sakti! we will proclaim
For he that utters 'Om Sakti
Shall share in the bounty of Life itself
He 'll see the glory of Godhead true,
And the radiance white of Eternity!

- K.G.S.

Note: There are two sets of manuscripts in Bharati's handwriting. One set contains stanzas 5, 6 and only, the other stanzas 1 to 6.

165. மஹாசக்தி வெண்பா

தன்னை மறந்து சகல உலகினையும்
 மன்ன நிதங்காக்கும் மஹாசக்தி-அன்னை
 அவளே துணையென் றனவரதம் நெஞ்சம்
 துவளா திருத்தல் சுகம்
 நெஞ்சிற் கவலை நிதமும் பயிராக்கி,
 அஞ்சி உயிர்வாழ்தல் அறியாமை;-தஞ்சமென்றே
 வையமெலாங் காக்கும் மஹாசக்தி நல்லருளை
 ஐயமறப் பற்றல் அறிவு

வையகத்துக் கில்லை,மனமே!நினக்குநலஞ்
 செய்யக் கருதியிவை செப்புவேன்-பொய்யில்லை
 எல்லாம் புரக்கும் இறைநமையுங் காக்குமென்ற
 சொல்லால் அழியும் துயர்.

எண்ணிற் கடங்காமல் எங்கும் பரந்தனவாய்
 விண்ணிற் சுடர்கின்ற மீனையெல்லாம் பண்ணிய
 சக்தியே நம்மைச் சமைத்ததுகாண். நூறாண்டு
 பக்தியுடன் வாழும் படிக்கு

165. Mahasakti Quatrains

1. Forgetting Self, holding Her as the only Guide,
 Mahasakti who sustains all the universe,
 Getting poised in clarity Without drooping indeed is Joy!

2. Letting fret and worry to breed in the mind,
 To live in fear is folly: Wisdom it is
 To hold fast without doubt, as sanctuary true,
 The Grace of Mahasakti that guards the world.

3. Not for the world but for thy good alone
 Speak I the words that all grief remove:

"O Mind! the all-sustaining Power divine
Shall protect us too, in truth."

4. The Power that shaped the myriad stars
Scintillating across the celestial sphere,
is the self-same one that created us
To live in bhakthi a hundred years!
- K.G.S.

Note: Line 3 of stanza 1 according to the manuscript of Bharati runs thus:

"அவளே துணையென்றமை வெய்தி நெஞ்சம் and not as
"அவளே துணையென்றனவாதம் நெஞ்சந்"

166. சக்தி விளக்கம்

ஆதிப் பரம்பொருளின் ஊக்கம் - அதை
அன்னை எனப்பணிதல் ஆக்கம்,
சூதில்லை காணும்இந்த நாட்டீர் ! - மற்றத்
தொல்லை மதங்கள் செய்யும் தூக்கம்

மூலப் பழம்பொருளின் நாட்டம் - இந்த
மூன்று புவியும் அதன் ஆட்டம்
காலப் பெருங்களத்தின் மீதே - எங்கள்
காளிநடம் உலகக் கூட்டம்

காலை இளவெயிலின் காட்சி - அவள்
கண்ணொளி காட்டுகின்ற மாட்சி
நீள விசும்பின்இடை இரவில் - சுடர்
நேமி அனைத்தும் அவள் ஆட்சி

நாரணன் என்று பழவேதம் - சொல்லும்
நாயகன் சக்தி திருப்பாதம்,
சேரத்தவம் புரிந்து பெறுவார் - இங்குச்
செல்வம் அறிவு சிவபோதம்

ஆதிசிவனுடை சக்தி - எங்கள்
 அன்னை அருள்பெறுதல் முக்தி ;
 மீதி உயிர்இருக்கும் போதே - அதை
 வெல்லல் சுகத்தினுக்கு யுக்தி

பண்டை வி தியுடைய தேவி - வெள்ளை
 பாரதி அன்னை அருள் மேவி
 கண்ட பொருள்விளக்கும் நூல்கள் - பல
 கற்றல் இல்லாதவன்ஓர் பாவி

மூர்த்திகள் மூன்று, பொருள் ஒன்று - அந்த
 மூலப்பொருள் ஒளியின் குன்று
 நேர்த்தி நிகழும்அந்த ஒளியை - எந்த
 நேரமும் போற்றுசக்தி என்று

166. Sakti - An Exposition

1. The Primal Being in energetic action,
 It's good to worship as our Mother;
 I tell you true, oh men of this world,
 The other faiths lead only to inertia.

2. The three worlds are but the divine play
 Of Her who enchants the Primal Power!
 On the endless stage of Time She dances
 And to our Kali's dance the worlds revolve!

3. It's but the glance of Her effulgent eyes
 . That makes the morning sun to shine;
 It's Her writ that runs through the night
 Over the sky so blue and orb so bright!

4. The Vedas of old speak of Narayana,

The Lord, -- the feet of Sakti divine.
They that tapas do to reach Her feet,
Get riches, intellect and enlightenment.

5. Adhi Siva's Sakti is She our Mother;
To secure Her grace divine is deliverance.
To conquer Life is the key to joy,
To win our life, while yet alive!

6. He is a sinner that cons them not,
The sacred texts that expound the Truth,
Seeking the grace of the white-clad One,
Bharati, the ordainer of hoary law.

7. The Essence is one, though the forms be three;
The Primordial One is a hill of light;
Hail thou as Sakti for aye and ever,
That sublime Light that shines so bright!

- K.G.S.

167. வேள்விப் பாட்டு

1. இயற்கையென் றுனையுரைப்பாரா -- சிலர் இணங்கும் ஐம்பூதங்கள்
என்றிசைப்பார்
செயற்கையின் சக்தியென்பார் -- உயிர்த் தீயென்பர்,
அறிவென்பர், ஈசனென்பர்
வியப்புறு தாய்நினக்கே -- இங்கு வேள்விசெய் திடுமெங்கள்
'ஓம்' என்னும்
நயப்படு மதுவுண்டே -- சிவ நாட்டியங் காட்டிநல்
லருள்புரிவாய்.

2. அன்புறு சோதியென்பார் -- சிலர் ஆரிருட் காளியென்

றுனைபுகழ்வார்
இன்பமென் றுரைத்திடுவாரா -- சிலர் எண்ணருந் துன்பமென்
றுனையிசைப்பார்
புன்பலி கொண்டுவந்தோம் -- அருள் பூண்டெமைத் தேவர்தங்
குலத்திடுவாய்
மின்படு சிவசக்தி -- எங்கள் வீரைநின் திருவடி
சரண்புகுந்தோம்.

3. உண்மையில் அமுதாவாய -- புண்கள் ஒழித்திடு வாய்களி
உதவிடுவாய்
வண்மைகொள் உயிர்ச்சுடராய -- இங்கு வளர்ந்திடு வாய் என்றும்
மாய்வதிலாய்
ஒண்மையும் ஊக்கமுந்தான -- என்றும் ஊறிடுந் திருவருட்
சுனையாவாய்
அண்மையில் என்றும் நின்றே --

4. தெளிவுறும் அறிவினைநாம் -- கொண்டு சேர்த்தனம், நினக்கது
சோமரசம்
ஒளியுறும் உயிர்ச்செடியில் -- இதை ஒங்கிடு மதிவலி தனிற்
பிழிந்தோம
களியுறக் குடித்திடுவாய் -- நின்றன் களிநடங் காண்பதற்
குளங்கனிந்தோம
குளிர்சுவைப் பாட்டிசைத்தே -- சுரர் குலத்தினிற் சேர்ந்திடல்
விரும்புகின்றோம்.

5. அச்சமும் துயரும் என்றே -- இரண்டு அசுரர்வந் தெமையிங்கு
சூழ்ந்துநின்றார்
துச்சமிங் கிவர்படைகள் -- பல தொல்லைகள் கவலைகள்
சாவுகளாம
இச்சையுற் றிவரடைந்தாரா -- எங்கள் இன்னமு தைக்கவர்ந்
தேகிடவே

6. கோடிமண் டபந்திகமும் -- திறற் கோட்டையிங் கிதையவர்
பொழுதனைத்தும
நாடிநின் றிடர்புரிவாரா -- உயிர் நதியினைத் தடுத்தெமை
நலித்திடுவார
சாடுபல் குண்டுகளால -- ஒளி சார்மதிக் கூடங்கள்
தகர்த்திடுவார்

பாடிநின் றுனைப்புக்ழ்வோம -- எங்கள் பகைவரை அழித்தெமைக்
காத்திடுவாய்.

7. நின்னருள் வேண்டுகின்றோம் -- எங்கள் நீதியுந் தர்மமும்
நிலைப்பதற்கே
பொன்னவிர் கோயில்களும் -- எங்கள் பொற்புடை மாதரும்
மதலையரும்
அன்னநல் லணிவயல்கள் -- எங்கள் ஆடுகள் மாடுகள்
குதிரைகளும்
இன்னவை காத்திடவே -- அன்னை இணைமலர்த் திருவடி
துணைபுகுந்தோம்.

8. எம்முயி ராசைகளும் -- எங்கள் இசைகளும் செயல்களும்
துணிவுகளும்
செம்மையுற் றிடஅருள்வாய் -- நின்றன் சேவடி அடைக்கலம்
புகுந்துவிட்டோம்.
மும்மையின் உடைமைகளும் -- திரு முன்னரிட் டஞ்சலி செய்து
நிற்போம்

167. Unto the Mother (A Song of Sacrifice)

Some call thee Matter; others have named thee Force.
As Nature some do adore thee; others know as life, Some call thee Mind.
Yet others have named thee God. Energy Supreme,
O Mother, by grace accept our sacrifice, drink this excellent soma-wine
that we offer thee and let us behold thy dance of Bliss.

1. Some chant thy name as loving Light;
Deep Darkness art thou called by others;
To some thou art known as Joy; while others name thee Pain.

2. Supreme Energy, O Mother divine, by
grace accept our humble oblations, so that
we may enter into the state of the Immortals.

3. O thou true nectar, healer of wounds
and maker of delights, O deathless fire,
O source of light and force!

(Virtue and perfervour gush forth
From thee -- the spa of divine grace!
Thou hast vowed ever to stand by us
To foster us in loving grace.)

Luminous thought is our soma-wine.

We have pressed it for thee from the bright leaves of
earthly life by the force of Will.

Drink it, O Mother, for we long to behold thine exultant
dance and sing ourselves into gods.

4. The demons of Fear and Sorrow, with
their legions of beggarly cares and pains and deaths, do ever encircle us.
They are plotting to rob us of the nectar pot.

Day and night they are
assailing this fortified city of a million halls, this
Body which thou hast given us.

5. They are damming the River of Life.
They are shelling our beautiful domes of the
Mind Mother, we sing thy praise;
Protect us, dispelling our foes.

6. For our laws, our arts and our works
Our shrines, and homes and dear ones,
Our herds and flocks, Our pastures and fields,
We beg thy mighty protection, O Mother.

7. On our lives and loves and songs,
 Our dreams and willings and acts,
 We invoke thy blessings.
 We offer thee our all. We kiss thy lotus-feet.
 We surrender. Make us immortal,
 O Mother.
 - C.S.B.

Note: Bharati's translation for the second half of the third stanza is not available. The translation here given in brackets is by T.N.R.

168. போற்றி அகவல்

போற்றி உலகொரு மூன்றையும் புணர்ப்பாய்!
 மாற்றுவாய், துடைப்பாய், வளர்ப்பாய், காப்பாய்!
 கனியிலே சுவையும் காற்றிலே யியக்கமுமா
 கலந்தாற் போலநீ அனைத்திலும் கலந்தாய்.
 உலகெலாந் தானாய் ஒளிர்வாய், போற்றி!

5

அன்னை, போற்றி! அமுதமே, போற்றி!
 புதியதிற் புதுமையாய், முதியதில் முதுமையாய்,
 உயிரிலே உயிராய்த், இறப்பிலும் உயிராய்,
 உண்டெனும் பொருளில் உண்மையாய், என்னுளே
 நானெனும் பொருளாய், நானையே பெருக்கித்

10

தானென மாற்றுஞ் சாகாச் சுடராய்,
 கவலைநோய் தீர்க்கும் மருந்தின் கடலாய்,
 பிணியிருள் கெடுக்கும் பேரொளி ஞாயிறாய்,
 யானென தின்றி யிருக்குநல் யோகியர்
 ஞானமா மகுட நடுத்திகழ் மணியாய்,

15

செய்கையாய், ஊக்கமாய், சித்தமாய், அறிவாய்
 நின்றிடும் தாயே, நித்தமும் போற்றி!

இன்பங் கேட்டேன், ஈவாய் போற்றி!

துன்பம் வேண்டேன், துடைப்பாய் போற்றி!

அமுதங் கேட்டேன், அளிப்பாய் போற்றி!

20

சக்தி, போற்றி! தாயே, போற்றி!

முக்தி, போற்றி! மோனமே, போற்றி!

சாவினை வேண்டேன், தவிர்ப்பாய் போற்றி!

168. On Mother the Supreme Ens

You will link in harmony, the three worlds, Praise be.

You will change, wipe out, foster and guard;

Like taste in fruit, and motion in wind

You indwell in all entia.

You will blaze forth as all the worlds, Praise be.

You are the newest of the new, oldest of the old,

You are the Life of the life, and in death too, the life;

You are the is-ness in all that 'is'; You are the 'I' in me;

You are the deathless flame That transmutes all the 'I's into Self.

You are the great bright sun the killer of evil murk.

You are the crest-jewel of wisdom In the crowns of Yogis

Who have shed their I-ness and My-ness; Action,

Resolution, Thought and Buddhi --

These you are Mother!

Flourish for ever! Joy I seek; pray grant it.

Nectar I seek; pray grant it. Şakti, praise be!

Mother, praise be! Salvation, praise be! Silence, praise be!

Death I seek not, pray forfend it! Praise be!

- T.N.R.

Note: The line "துன்பம் வேண்டேன் துடைப்பாய் போற்றி" is not found in

the manuscript of Bharati and hence not translated here.

169. சந்திரமதி பாட்டு

[ராகம் -- ஆனந்த பைரவி] [தாளம் -- ஆதி]

பச்சைக் குழந்தையடி -- கண்ணிற்

பாவையடி சந்திரமதி.

இச்சைக் கினிய மது; -- என்றன்'

இருவிழிக்குத் தே நிலவு;

நச்சுத்தலைப் பாம்புக் குள்ளே -- நல்ல

நாகமணி யுள்ள தென்பார்;

துச்சப்படு நெஞ்சிலே-நின்றன்

சோதி வளரு தட.

1

பேச்சுக் கிடமேதடி -- நீ

பெண்குலத்தின் வெற்றியடி

ஆச்சர்ய மாயையடி -- என்றன்

ஆசைக் குமரிய

நீச்சு நிலை கடந்த -- வெள்ள

நீருக் குள்ளே வீழ்ந்தவர் போல்

தீச்சுடரை வென்ற வெளி -- கொண்ட

தேவி நினை விழந்தே னடி.

2

“சந்திரமதி” என்பது காதல் கொண்டவளாகிய பெண்ணைக் குறிப்பது;

சந்திரன் காதலிக்கு அதி தேவதையாதலால்.

[பாட பேதம்]: வீழ்ந்தேனடி: 'விரும்பினேன், அடி' என்ற பொருளில்

'விழ்ந்தேனடி' என்று மிருக்கலாம் என்பது கவிமணியின் பாடபேதம்.

நீலக் கடலினிலே -- நின்றன்

நீண்ட குழல் தோன்றுதடி;

கோல மதியினிலே -- நின்றன்

குளிர்ந்த முகங் காணுதடி;

ஞால வெளியினிலே -- நின்றன்

ஞானவொளி வீசுதடி;
கால நடையினிலே -- நின்றன்
காதல் விளங்குதடி. (பச்சைக் குழந்தையடி) 3

169. To the Beloved

1. O thou so childlike and so fair!
The cherished apple of mine eye!
Thou art the wine of my desire,
And welcome moonlight from the sky;
And as within the serpent's crest A priceless jewel hidden lies,
Within the lowly human breast Thy glory flaming doth arise.

2. Why need I speak more words for thee?
Thou, womanhood's bright diadem.
Art sure a wondrous mystery; Thou art mine own, my priceless gem;
More than the fire thy beauty's bright;
There struggles one within the deep
Where he must drown; such is my plight;
O nymph, my senses from me sweep!

3. Thy flowing tresses wave and gleam
Upon the azure of the sea; The crystal-shining
Moon doth seem Only thy gentle face to me;
in all the bright expanse of space
Thy wisdom glorious doth appear;
Thy love doth stand revealed in grace
Through all the changes of the year.

- H.J.

Note: Bharati has furnished notations for this song.

Chandramati according to Bharai's note refers to a woman in love
since Chandra is the deity of Love,

170. வேலன் பாட்டு

[ராகம் -- புன்னாகவராளி] [தாளம் -- திஸ்ர ஏகம்]

வில்லினை யொத்த புருவம் வளைத்தனை,
 வேலவா! --அங்கொர்
 வற்பு நொறுங்கிப் பொடிப் பொடி
 யானது, வேலவா!
 சொல்லினைத் தேனிற் குழைத்துரைப் பாள்சிறு
 வள்ளியைக் --கண்டு
 சொக்கி மரமென நின்றனை
 தென்மலைக் காட்டிலே.
 கல்லினை யொத்த வலிய மனங்கொண்ட
 பாதகன் --சிங்கன்
 கண்ணிரண் டாயிரங் காக்கைக்
 கிரை யிட்ட வேலவா!
 பல்லினைக் காட்டிவெண் முத்தைப் பழித்திடும்
 வள்ளியை --ஒரு
 பார்ப்பனக் கோலந் தரித்துக் கரந்
 தொட்ட வேலவா!

1

வெள்ளலைக் கைகளைக் கொட்டி முழங்குங்
 கடலினை --உடல்
 வெம்பி மறுகிக் கருகிப்
 புகைய வெருட்டினாய்.
 கிள்ளை மொழிச்சிறு வள்ளியெனும் பெயர்ச்
 செல்வத்தை --என்றும்
 கேடற்ற வாழ்வினை இன்ப
 விளக்கை மருவினாய்.
 கொள்ளை கொண்டே அமராவதி வாழ்வு
 குலைத்தவன் --பானு
 கோபன் தலைபத்துக் கோடி
 துணுக்குறக் கோபித்தாய்.
 துள்ளிக் குலாவித் திரியுஞ் சிறுவன
 மானைப்போல்-தினைத்
 தோட்டத்தி லேயொரு பெண்ணை
 மணங்கொண்ட வேலவா!

2

குறிப்பு: -- வேலன் அல்லது சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்பது ஆத்மாவின் வீர்ய ரூபமாகிய அக்னி தேவனுக்குப் பெயர். இஃது வேதப் பொருள்.

ஆறு சுடர்முகங் கண்டு விழிக்கின்ப
 மாகுதே; --கையில்
 அஞ்ச லெனுங்குறி கண்டு
 மகிழ்ச்சியுண் டாகுதே.
 நீறு படக்கொடும் பாவம் பிணி பசி
 யாவையும்-இங்கு
 நீக்கி அடியரை நித்தமுங்
 காத்திடும் வேலவா!
 கூறு படப்பல கோடி யவுணரின்
 கூட்டத்தைக் --கண்டு
 கொக்கரித் தண்டங் குலுங்க
 நகைத்திடுஞ் சேவலாய்!
 மாறு படப்பல வேறு வடிவொடு
 தோன்றுவாள் --எங்கள்
 வைரவி பெற்ற பெரு ங்கன
 லேவடி வேலவா!

3

170. On Muruka

1. O Vela, you but knit your bow-like brow
 And there a mountain great, stood pulverized!
 When you eyed mellifluous Valli young In the
 South Hills, you stood bewitched, a tree!
 Vela you smote the flint-hearted Cinkan
 And two thousand ravens preyed on his eyes! In a
 Brahmin's disguise, you held the hand O Valli
 whose smile shamed the whitest pearl.
2. With waves as hands, the sea doth clap and roar;
 It singed and dried you all involved in smoke.

Valli your consort is a sweet-tongued jay,
 Wealth rare and blemishless life ever-lasting.
 Banukopa laid waste Amravati;
 Your wrath smote his head into billion bits.
 Like a deer of jungle she leaped and romped
 Through millet-fields! You are her Lord, Vela!

3. Your faces six are a feast to my eyes;
 Your hand dispels fear, and I joy at it.
 Make ashes of disease, hunger and all
 And guard your devotees, everyday, Vela!
 Seeing Asura hosts, your chancleer
 Did roar its laughter that rattled their worlds,
 Bhairavi doth manifest manifold,
 You are Her flame great, oh handsome Vela!

- T.N.R.

Note: "Velan or God Subramaniya is the name of Agni Deva who is the heroic form of the soul. This is the meaning according to the Veda."

Thus writes Bharati in his note to this poem.

171 அந்திப் பொழுது

அந்திப்பொழுது
 காவென்று கத்திடுங் காக்கை-என்தன்
 கண்ணுக் கினிய கருநிறக் காக்கை,
 மேவிப் பலகிளை மீதில்-இங்கு
 விண்ணிடை அந்திப் பொழுதினைக் கண்டே,
 கூவித் திரியும் சிலவே;-சில
 கூட்டங்கள் கூடித் திசைதொறும் போகும்.
 தேவி பராசக்தி யன்னை -விண்ணிற்
 செவ்வொளி காட்டிப் பிறைதலைக் கொண்டாள்.

தென்னை மரக்கிளை மீதில்-அங்கோர்
 செல்வப் பசுங்கிளி கீச்சிட்டுப் பாயும்
 சின்னஞ் சிறிய குருவி-அது
 'ஜிவ்' வென்று விண்ணிடை யூசலிட் டேகுட்.
 மன்னப் பருந்தொ ரிரண்டு-மெல்ல
 வட்ட மிட்டுப்பின் நெடுந்தொலை போகும்,
 பின்னர் தெருவிலார் சேவல்-அதன்
 பேச்சினி லே"சக்தி வேல்" என்று கூவும்.

செவ்வொளி வானில் மறைந்தே-இளந்
 தேநில வெங்கும் பொழிந்தது கண்டீர்!
 இவ்வள வான பொழுதில் அவள்
 ஏறிவந்தே யுச்சி மாடத்தின் மீது,
 கொவ்வை யிதழ்நகை வீச,-விழிக்
 கோணத்தைக் கொண்டு நிலவைப் பிடித்தான்.
 செவ்விது,செவ்விது,பெண்மை!-ஆ!
 செவ்விது,செவ்விது,செவ்விது காதல்!

காதலி னாலுயிர் தோன்றும்;-இங்கு
 காதலி னாலுயிர் வீரத்தி லேறும்;
 காலி னாலறி வெய்தும்-இங்கு
 காதல் கவிதைப் பயிரை வளர்க்கும்;
 ஆதலி னாலவள் கையைப் -பற்றி
 அற்புத மென்றிரு கண்ணிடை யொற்றி
 வேதனை யின்றி இருந்தேன்,-அவள்
 வீணைக் குரலிலோப் பாட்டிசைத் திட்டாள்.

காதலியின் பாட்டு

கோல மிட்டு விளக்கினை யேற்றிக்
 கூடி நின்று பராசக்தி முன்னே
 ஓல மிட்டுப் புகழ்ச்சிகள் சொல்வார்
 உண்மை கண்டிலர் வையத்து மாக்கள்;
 ஞால முற்றும் பராசக்தி தோற்றம்
 ஞான மென்ற விளக்கினை யேற்றிக்

கால முற்றுந் தொழுதிடல் வேண்டும்,
காத லென்பதொர் கோயிலின் கண்ணே.

171. Evening (A Love-Song)

Ka! It is the crow.. In the sky the flame doth glow. Ka Ka:
The crow dark with beauty, passing sweet to my eye,
From branch to branch, they rove and cry.
They crowd And wander into the cloud. Look, in the west.

The Mother has donned the crescent in her crest.
The parrot, a dream, Leaps in the palm, with a scream;
And a little swallow, with a start,
In a swinging flash into space doth dart.
Two kingly kites float round
And sail into the far without a sound.
In the street crows the cock;
Sakti Vel is the burden of its talk;
The red fades amain
And the honeyed moonlight falls, far-flung, a bright rain.
On the terrace high,
She comes, my love, smile on her lips, the moonlight in her eye.
'Great is woman.' To the truth I woke.
'Great and good is woman's love.' I spoke.
At its sight Life springs and leaps on the mount of honour bright.
Wisdom grows And on the earth poetry glows.
'Wondrous,' I cry, and raise Her hand gently to my eyes in praise.
Peace came my way
As her voice swelled and flowed into a lay:
They draw intricate patterns on the floor
With coloured dust. They fight the lamp in the dark of the shrine

And stand in trust. Stand in a row, fold their hands and sing:
 'Mother glory be Thine.' Poor souls, they know not they pour dark
 In the darkness of the shrine. Come out into the open, friends,
 Spread out before your eye; The fair world lies. They are the Mother.
 This fair world and the sky. The way to know is, yea, to light the lamp
 And hold it high above. But the lamp is the lamp of wisdom
 And the shrine is love.

- A.S.R.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the hand writing of Bharati.

172. காற்று

காற்று வெளியிடைக் கண்ணம்மா- நின்றன்
 காதலை யெண்ணிக் களிக்கின்றேன்- அமு
 தூற்றினை யொத்த இதழ்களும் - நில
 ஆறித் ததும்பும் விழிகளும் -பத்து
 மாற்றுப்பொன் னொத்தநின் மேனியும்- இந்த
 வையகத்தில் யானுள்ள மட்டிலும் - எனை
 வேற்று நினைவின்றித் தேற்றியே - இங்கோர்
 விண்ணவ னாகப் புரியுமே!-இந்த (காற்று)

நீயென் தின்னுயிர் கண்ணம்மா!-எந்த
 நேரமும் நின்றனைப் போற்றுவேன்- துயர்
 போயின,போயின துன்பங்கள் நினைப்
 பொன்னெனக் கொண்ட பொழுதிலே- என்றன்
 வாயினி லேயமு தூறுதே - கண்ணம்
 மாவென்ற பேர்சொல்லும் போழ்திலே- உயிர்த்
 தீயினி லேவளர் சோதியே-என்றன்
 சிந்தனையே,என்றன் சித்தமே! - இந்த (காற்று)

172. Where Wind Wafts Free!

1. Where wind wafts free in space, I feel
 Delighted musing over thy love.
 Thy lips, a spring of nectar sweet,
 The eyes whence gush forth moon-beams pure,
 Thy body of gold of finest touch These --, so long as I on earth live,
 Will never suffer me to think on Aught else, insphering, as it were
 Me in the region ethereal, O my beloved Kannamma!

2. My dear life art thou, Kannamma!
 Always truly will I hail thee!
 Gone were miseries and sorrows
 When I took to thee, as my gold;
 My mouth salivates ambrosia When I utter thy name Kannamma!
 O lustre of life's very flame! O my Thought, O my own Citta!

-

T.N.R.

173. முத்துமாரி

உலகத்து நாயகியே, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 உன்பாதம் சரண்புகுந்தோம், -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 கலகத் தரக்கர்பலர், -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்துமாரி!
 கருத்தினுள்ளே புகுந்துவிட்டார், எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 பலகற்றும் பலகேட்டும், -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 பயனொன்று மில்லையடி, -- எங்கள் முத்து

மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 நிலையெங்கும் காணவில்லை, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 நிற்பாதம் சரண்புகுந்தோம், -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!

1

துணிவெளுக்க மண்ணுண்டு, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 தோல்வெளுக்கச் சாம்பருண்டு, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 மணியெளுக்கச் சாணையுண்டு, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 மனம்வெளுக்க வழியில்லை, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 பிணிகளுக்கு மாற்றுண்டு, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 பேதைமைக்கு மாற்றில்லை, -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 அணிகளுக்கொ ரெல்லையில்லாய், -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!
 அடைக்கலமிங் குணப்புகுந்தோம், -- எங்கள் முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!

2

173. Muthu Mari

Mistress of the Universe! Our Muthu Mariamma!

We take refuge in thy feet;
 (Our own Muthu Mari!) (Our Muthu Mariamma ...)
 (Our Muthu Mariamma ...)
 Mutinous fiends many of them,
 Have infiltrated our thought,

(Our Muthu Mariamma ...)

Despite our varied learning and instruction,

Little have we gained,

(Our Muthu Mariamma ...) (Our Muthu Mariamma ...)

(Our Muthu Mariamma ...)

Anchorage we find nowhere,

In Thy feet we take refuge

There's fuller's earth for fulling clothes

(Our Muthu Mariamma ...)

(Our Muthu Mariamma

And with ashes hides are cured,

(Our Muthu Mariamma

And gems are cut with diamond files,

(Our Muthu Mariamma ...)

But to scour the mind there's naught,

(Our Muthu Mariamma

And for every ill an anodyne,

(Our Muthu Mariamma

(Our Muthu Mariamma ...)

Alas, for folly, none! Oh,

Thou of infinite riches We seek refuge in Thee,

(Our Muthu Mariamma ...)

(Our Muthu Mariamma

Our own Muthu Mari!)

- K.G.S.

174. ஜயம் உண்டு

ராகம்-கமாஸ் (தாளம்-ஆதி)

பல்லவி

ஜயமுண்டு பயமில்லை மனமே!-இந்த

ஜன்மத்திலே விடுதலையுண்டு நிலையுண்டு. (ஜய)

அனுபல்லவி

பயனுண்டு பக்தியினாலே-நெஞ்சிற்

பதிவுற்ற குலசக்தி சரணுண்டு பகையில்லை (ஐய)

சரணங்கள்

புயமுண்டு குன்றத்தைப் போலே-சக்தி

பொற்பாத முண்டு அதன் மேலே;

நியம மெல்லாம்சக்தி நினைவன்றிப் பிறிதில்லை;

நெறியுண்டு, குறியுண்டு, குலசக்தி வெறியுண்டு (ஐய)

மதியுண்டு செல்வங்கள் சேர்க்கும்-தெய்வ

வலியுண்டு தீமையைப் போக்கும்;

விதியுண்டு, தொழிலுக்கு விளைவுண்டு, குறைவில்லை;

விசனப்பொய்க் கடலுக்குக் குமரன்கைக் கணையுண்டு (ஐய)

அலைபட்ட கடலுக்கு மேலே-சக்தி

அருளென்னுந் தோணியி னாலே

தொலையெட்டிக் கரையுற்றுத் துயரற்று விடுபட்டுத்

துணிவுற்ற குலசக்தி சரணத்தில் முடிதொட்டு. (ஐய)

174. Victory

1. Fear not, my heart!

Victory is sure. Freedom shall be ours here and now.

2. The mighty Mother lodges in my heart,

and bhakti shall bear nectarean fruit.

Fear not, my heart!

3. High are the shoulders, mountain-like,

and they carry the Mother's golden feet.

Here the passions, thoughts and deeds, and dharma is here, and Sakti too.

Fear not, my heart!

4. There's brain enough to amass wealth,

and divine strength to face all ills.

Labour shall prove wondrous fruitful, and Muruka will expel and sorrow.

Fear not, my heart!

5. Rowing across this sea of storms

in the boat of the Mother's grace,

let's turn back on pain at the other shore and fall at the Mother's feet.

Fear not, my heart!

-

P.N.

175. ஜய பேரிகை

பல்லவி

ஜய பேரிகை கொட்டடா -- கொட்டட

ஜய பேரிகை கொட்டடா! (ஜய)

சரணங்கள்

பயமெனும் பேய்தனை யடித்தோம் -- பொய்ம்மைப்

பாம்பைப் பிளந்துயிரைக் குடித்தோம்

வியனுல கனைத்தையும் அமுதென நுகரும்

வேத வாழ்வினைக் கைப் பிடித்தோம். (ஜய பேரிகை)

1

இரவியி னொளியிடைக் குளித்தோம்-ஒளி

இன்னமு தினையுண்டு களித்தோம்

கரவினில் வந்துயிர்க் குலத்தினை யழிக்கும்

காலன் நடுநடுங்க விழித்தோம். (ஜய பேரிகை)

2

காக்கை, குருவி எங்கள் ஜாதி -- நீள்

கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்

நோக்குந் திசையெலாம் நாமன்றி வேறில்லை;

நோக்க நோக்கக் களியாட்டம். (ஜய பேரிகை)

3

[பாட பேதம்]: ?துன்பப்?

175. The Victory Drum

1. Beat the drum, beat the drum,
2. Beat the drum of victory!

2. The demon Fear we have ejected,
The snake Deceit we have killed;
The Vedic blaze which lights our days
All earth with bliss has filled.

3. We have dived in the depths of the Sun,
We have drunk of the nectar of Light;
And as for Death who steals our breath
We have stared and scared him out of sight!

4. The crow and sparrow our kin;
One with us mountain and sea;
Wherever we glance ourselves a-dance
In a whirl of Ecstasy!

- P.S.S.

176. முருகக் கடவுள்மீது கிளித் தூது

பல்லவி

சொல்ல வல்லா யோ? -- கிளியே

சொல்ல நீ வல்லாயோ?

அனுபல்லவி

வல்ல வேல் முருகன் -- தனை இங்கு

வந்து கலந்து மகிழ்ந்து குலா வென்று (சொல்ல)

சரணங்கள்

தில்லை யம்பலத்தே -- நடனம்
செய்யும் அமரர்பிரான் -- அவன்
செல்வத் திருமகனை -- இங்கு வந்து
சேர்ந்து கலந்து மகிழ்ந்திடு வாயென்று (சொல்ல) 1

அல்லிக் குளத்தருகே -- ஒரு நாள்
அந்திப் பொழுதினிலே -- அங்கொர்
முல்லைச் செடியதன்பாற் -- செய்த வினை
முற்றும் மறந்திடக் கற்றதென் னேயென்று (சொல்ல) 2

பாலை வனத்திடையே -- தனைக்கைப்
பற்றி நடக்கையிலே -- தன்னகை
வேலின் மிசையாணை -- வைத்துச் சொன்ன
விந்தை மொழிகளைச் சிந்தைசெய்வா யென்று (சொல்ல) 3

'குருவெற்பு' என்பது திருநெல்வேலிக்கு அண்மையிலுள்ள
சுப்பிரமணிய சேஷத்திரமாகிய 'குரு மலை' என்னும் ஊராகும்.

'நின் சேவகம்' என்பதற்குப் பதிலாகத் 'திருப்புகழ்' என்றும் ஒரு பாடம் உண்டு.

176. Message Through a Parrot

O couldst thou not my message bear?
Bid Muruka, the valiant, here
Bring love's rejoicing?
Parrot dear, Couldst not to him my message bear?
1. The dear beloved son divine
Of Him who doth eternally
Dance marvellous in Tillai shrine,
Beseech him make love's speed to me?

2. Go ask him, how he doth forget
 That eve of tender memories,
 When by the water-lilies wet
 The jessamine shook in the breeze?
 3. Call to his mind the words anew
 That on his mighty spear were sworn,
 As hand in hand we wandered through
 The vasty desert-stretch forlorn?

- H.J.

177. வண்டிக்காரன் பாட்டு

அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும் சம்பாஷணை

“காட்டு வழிதனிலே அண்ணே! கள்ளர் பயமிருந்தால்?” “எங்கள்
 வீட்டுக் குலதெய்வம் தம்பி வீரம்மை காக்குமடா!”

“நிறுத்து வண்டி யென்றே கள்ளர் நெருங்கிக் கேட்கையிலே எங்கள்
 கறுத்த மாரியின் பேர் சொன்னால் காலனும் அஞ்சுமடா!”

177. The Bandy-Man's Song

1. If robbers do infest the way
 That lies across the jungle grey Our household deity -- Virammai
 To save us all will surely hie.
 2. If robbers vile on us close in
 And bid us stop our cart within We will our dark Mari invoke
 Then Death too will quake like one broke.

- T.N.R.

Note: The sub-title to the poem is: "A conversation between the elder and younger brothers." Bharati has furnished a note to this poem the translation of which runs as follows: "Life on earth is the forest; the thieves thereof are the messengers of Death. The elder brother is the Guru, the younger the Chela. Virammai, Kali etc., are the names of Mola Sakti (Primordial Force)."

178. கற்பனையூர்

[ஐான் ஸ்கர் என்ற ஆங்கிலப் புலவன் 'நக்ஷத்ரது தன்' என்ற பத்திரிகையில் பிரசுரித்த 'தெ டவுன் ஆப் லெட்ஸ் ப்ரிமெண்ட்' என்ற பாட்டின் மொழிபெயர்ப்பு.]

குறிப்பு: -- இப்பாடலின் பொருள்: கற்பனை நகர மென்பது சித்தத்தில் குழந்தை நிலை பெறுவதை இங்குக் குறிப்பிடுகிறது. ?யோவான்? என்பது குமாரதேவனுடைய பெயர். ?அக்கடவுள் மனிதனுக்குள்ளே நிலைபெற்று, மனிதன் மோசடிமடைவதற்கு முன்னர் குழந்தைப் பருவத்தை அடைய வேண்டும்? என்று யேசு கிறிஸ்து நாதர் சொல்லி யிருக்கும் பொருளை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. கவலைகளை முற்றும் துறந்துவிட்டு உலகத்தை வெறுமே லீலையாக கருதினாலன்றி மோசடி எய்தப்படாது.

கற்பனை யூரென்ற நகருண்டாம் -- அங்குக்
கந்தர்வர் விளையாடு வராம்.
சொப்பன நாடென்ற சுடர்நாடு -- அங்குச்
சூழ்ந்தவர் யாவர்க்கும் பேருவகை.

1

திருமணை யிதுகொள்ளைப் போர்க்கப்பல் -- இது
ஸ்பானியக் கடலில் யாத்திரை போம்.
வெருவுற மாய்வார் பலர்கடலில் -- நாம்
மீளவும் நம்மூர் திரும்பு முன்னே.

2

அந்நகர் தனிலோர் இளவரசன் -- நம்மை
அன்பொடு கண்டுரை செய்திடுவான்;
மன்னவன் முத்தமிட் டெழுப்பிடவே -- அவன்
மனைவியும் எழுந்தங்கு வந்திடுவாள்.

3

எக்கால மும்பெரு மகிழ்ச்சி யங்கே
எவ்வகைக் கவலையும் போருமில்லை;
பக்குவத் தேயிலை நீர் குடிப்போம் -- அங்குப்
பதுமை கைக் கிண்ணத்தில் அளித்திடவே. 4

இன்னமு திற்கது நேராகும் -- நம்மை
யோவான் விடுவிக்க வருமளவும்
நன்னக ரதனிடைய வாழ்ந்திடு வோம் -- நம்மை
நலித்திடும் பேயங்கு வாராதே. 5

குழந்தைகள் வாழ்ந்திடும் பட்டணங்காண் -- அங்குக்
கோல்பந்து யாவிற்கு முயிருண்டாம்
அழகிய பொன்முடி யரசிகளாம் -- அன்றி
அரசிளங் குமரிகள் பொம்மையெலாம், 6

செந்தோ லசுரனைக் கொன்றிடவே -- அங்குச்
சிறுவிற கெல்லாம் சுடர்மணிவாள்
சந்தோ ஷத்துடன் செங்கலையும் -- அட்டைத்
தாளையுங் கொண்டங்கு மனைகட்டுவோம். 7

கள்ளரவ் வீட்டினுட் புகுந்திடவே -- வழி
காண்ப திலாவகை செய்திடுவோம் -- ஓ!
பிள்ளைப் பிராயத்தை இழந்தீரே! -- நீர்
பின்னுமந் நிலைபெற வேண்டீரோ? 8

குழந்தைக ளாட்டத்தின் கனவை யெல்லாம் -- அந்தக்
கோலநன் னாட்டிடைக் காண்பீரே;
இழந்தநல் லின்பங்கள் மீட்குறலாம் -- நீர்
ஏகுதிர் கற்பனை நகரினுக்கே. 9

178. The Town of Let's Pretend

John Scurr

1. Now this is the town of 'Let's Pretend'

Where the fairies live and play; 'Tis the gorgeous land of 'Make Believe'

Where every one is gay.

2. This chair has become a pirate ship

That sails the Spanish Main -- Full many a man must walk the plank

Ere we come home again.

3. 'Tis here the young prince will welcome us

With the kiss that awoke his wife; For happy they are, for ever and aye,

Free from all care and strife.

4. We'll drink our tea from dolly's cup,

Sweet nectar it will be. We must hide away from the giant ogre

Till Jack can set us free.

5. The Children dwell in this pleasant town

Where the toys all pulse with life Each doll is a queen in a golden crown

Or else a prince's wife.

6. Each firewood stick is a dagger ornate

To destroy the Red Skin Chief, And with cards or bricks we build a house

Which never shall shelter a thief.

7. O would that we of the elder breed

Whose youth has passed away Could dream again as we dreamt of yore,

As the children dream at their play.

8. But the dear sweet land of 'Make Believe'

. We never can enter again; We have grown too old and cannot pretend

Nor castle build in Spain.

Note: This poem appeared in Volume One of the journal called The Herald of the Star, on 7th June 1918. There are two sets of manuscripts of the Tamil version in Bharati's handwriting.

Bharati has given the meaning of the poem in simple Tamil prose.

179. காளிப் பாட்டு

யாது மாகி நின்றாய்-- காளி
 எங்கும் நீ நிறைந்தாய்
 தீது நன்மை யெல்லாம்-- காளி
 தெய்வ லீலை யன்றோ?
 பூத மைந்தும் ஆனாய் -- காளி
 பொறி களைந்தும் ஆனாய்
 போத மாகி நின்றாய்-காளி
 பொறியை விஞ்சி நின்றாய்.

1

இன்ப மாகி விட்டாய் -- காளி
 என்னுளே புகுந்தாய்
 பின்பு நினை யல்லால் -- காளி
 பிறிது நானும் உண்டோ?
 அன்ப ளித்து விட்டாய் -- காளி
 ஆண்மை தந்து விட்டாய்
 துன்பம் நீக்கி விட்டாய் -- காளி
 தொல்லை போக்கி விட்டாய்.

2

179. Song of Kali

1. Thou art everything, Kali!

And everywhere pervadest! Good and Bad: are they Not thy divine play?

Elements five thou art And also the senses five;

Gnosis thou art, Transcending sense.

2. Joy thou becomest

Penetrating deep into me; Life I have none, Kali without thee!

Love thou didst grant And manly vigour;

Affliction thou removedest And all troubles too!

- K.G.S.

180. நெஞ்சுக்கு நீதியும்

நெஞ்சுக்கு நீதியும் தோளுக்கு வாளும்
 நிறைந்த சுடர்மணிப் பூண்,
 பஞ்சுக்கு நேர்பல துன்பங்களாம், இவள்
 பார்வைக்கு நேர்பெருந்தீ
 வஞ்சனை யின்றிப் பகையின்றிச் சூதின்றி
 வையக மாந்தரெல் லாம்,
 தஞ்சமென் றேயுரைப் பீர்அவள் பேர், சக்தி
 ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்.

"நல்லதுந் தீயதுஞ் செய்திடும் சக்தி
 நலத்தை நமக்கிழைப் பாள்;
 அல்லது நீங்கும்" என் றேயுலகேழும்
 அறைந்திடு வாய் முர சே!
 சொல்லத் தகுந்த பொருளன்று காண்! இங்கு
 சொல்லு மவர்தமை யே,
 அல்லல் கெடுத்தம ரர்க்கிணை யாக்கிடும்
 ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்.

நம்புவ தேவழி யென்ற மறையதன்னை
 நாமின்று நம்பிவிட் டோம்
 கும்பிட்டெந்நேரமும் "சக்தி" யென் றாலுனைக்
 கும்பிடு வேன், மன மே!
 அம்புக்கு தீக்கும் விடத்துக்கும் நோவுக்கும்
 அச்ச மில்லாத படி
 உம்பர்க்கும் இம்பர்க்கும் வாழ்வு தரும்பதம்
 ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்.

பொன்னைப் பொழிந்திடு மின்னை வளர்த்திடு,
 போற்றி உனக்கிசைத் தோம்;
 அன்னை பராசக்தி என்றுரைத் தோம்; தளை
 அத்தனை யுங்களைந் தோம்;
 சொன்ன படிக்கு நடந்திடு வாய், மன

மே தொழில் வேறில்லை,காண்;
இன்னும் தேயுரைப் போம்,சக்தி ஓம் சக்தி,
ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்.

வெள்ளை மலர்மிசை வேதக் கருப்பொரு
ளாக விளங்கிடு வாய்!
தெள்ளு கலைத்தமிழ் வாணி! நினக்கொரு
விண்ணப்பஞ் செய்திடு வேன்;
எள்ளத் தனைப் பொழு தும்பய னின்றி
இராதென்றன் நாவினி வே
வெள்ள மெனப்பொழி வாய்சக்தி வேல், சக்தி
வேல், சக்தி வேல்,சக்தி வேல்!

180. Om Sakti

1. Justice, the heart, and the sword, the arm
Like sparkling jewels adorn: Blights and ills are like fleece
Before the glance of Her fiery eyes. And therefore,
Oh! ye men of this world, Rid of rancour, guile and fraud,
Cry 'Refuge' and chant 'Sakti Om, Sakti,
Om Sakti! Om Sakti! Om!'
2. She that works with good and bad,
To us shall render only good; And vice shall vanish: this proclaim,
Through the seven worlds, Oh kettle-drum! Behold
She is the ineffable Ens, Who doth overthrow all their woes
Making them truly the peers of immortals,
Who chant: 'Sakti Om, Sakti Om'.
3. We've put our trust in the gospel truth
That the only way is the path of faith;
Oh, my mind! to you I shall bow,

If in prayer you chant 'Sakti' ever.
 Nor fire or flood shall us affright,
 Nor dreaded venom or slow disease
 "Om Sakti, Om Sakti, Om!" is the vocable That will grant beatitude
 To them of the earth and the heavens too.

4. Shower gold and our powers increase!
 All hail we sing thy wholesome praise;
 Mother Parasakti: our cry doth rise!
 All our shackles off we cast!
 There's naught else to do, Oh mind,
 But do as we bid thee do;
 We repeat the same again: 'Sakti Om!
 Sakti Om Sakti Om! Sakti Om!'

5. Oh thou ensconced on the lotus white
 As the very essence of the Vedic truth, Vani:
 Muse divine of Tamil pellucid! Thee I importune to grant my prayer:
 Wasting not, even a particle of time
 My tongue inspired by thee shall pour In a torrent of words:
 Oh Saktivel! Saktivel! Saktivel! Saktivel!
 - K.G.S.

Note: The first three stanzas alone are now available in manuscript.

181- ஊழிக் கூத்து

வெடிபடு மண்டத் திடிபல தாளம் போட-வெறும்
 வெளியி விரத்தக் களியொடு பூதம் பாட-பாட்டின்
 அடிபடு பொருளின் அடிபடு மொலியிற் கூடக்-களித்
 தாடுங் காளீ!சாமுண் டீ!கங் காளீ!
 அன்னை!அன்னை!ஆடுங் கூத்தை
 நாடச் செய்தாய் என்னை.

ஐந்துறு பூதம் சிந்திப் போயொன் றாகப்-பின்னர்
 அதுவும் சக்திக் கதியில் மூழ்கிப் போக-அங்கே
 முந்துறும் ஒளியிற் சிந்தை நழுவும் வேகத்-தோடே
 முடியா நடனம் புரிவாய் அடுதீ சொரிவாய்!
 அன்னை!அன்னை!ஆடுங் கூத்தை
 நாடச் செய்தாய் என்னை.

பாழாம் வெளியும் பதறிப் போய்மெய் குலையச்-சலனம்
 பயிலும் சக்திக் குலமும் வழிகள் கலைய-அங்கே
 ஊழாம் பேய்தான்"ஓஹோ ஹோ"வென் றலைய;-வெறித்
 துறுமித் திரிவாய்,செருவெங் கூத்தே புரிவாய்!
 அன்னை!அன்னை!ஆடுங் கூத்தை
 நாடச் செய்தாய் என்னை.

சத்திப் பேய்தான் தலையொடு தலைகள் முட்டிச்-சட்டச்
 சடசட சட்டெனுடைபடு தாளங்கொட்டி-அங்கே
 எத்திக் கினிலும் நின்விழி யனல் போய் எட்டித்-தானே
 எரியுங் கோலங் கண்டே சாகும் காலம்.
 அன்னை!அன்னை!ஆடுங் கூத்தை
 நாடச் செய்தாய் என்னை.

காலத் தொடுநிர் மூலம் படுமு வுலகும்-அங்கே
 கடவுள் மோனத் தொளியே தனியா யிலகும்-சிவன்
 கோலங் கண்டுன் கனல்செய் சினமும் விலகும்-கையைக்
 கொஞ்சித் தொடுவாய் ஆனந்தக்கூத் திடுவாய்!
 அன்னை!அன்னை!ஆடுங் கூத்தை
 நாடச் செய்தாய் என்னை.

181. Oozhi-K-Koottu (or) The Dance of Doom

1. The worlds unleashed collide in space
 And crash 'mid peals of thunder;
 The spirits blood-soaked run a race
 With the atoms split asunder:
 Dread Mother, Kali,

Chamundi, Gangali! -- The tinklings of thy glancing feet
 In tantalising patterns fleet
 Unwind the cosmic loom, --
 Usher in the final doom! Bliss is it to see thee capture
 Dissolution's heady rapture.

2. The five-fold bhuts dissolve and merge
 In that terrific blast; The mind is driven to the verge
 Of extinction at last, As with eyes ablaze
 Thou threadest the maze And scatterest fire
 In which worlds expire. Mother, Mother, I've fallen in love
 With thy dancing in the inane above!

3. The emptied spaces shrink in dread,
 The demon-hosts retire: Disintegration stalks wide-spread
 With mounting flood and fire.
 O'er that deluge
 And arson huge, Thou rangest yelling frantic
 In movements corybantic:
 how blest am I to have been
 A witness of that awful scene!

4. Sakti's minions clap their hands
 In suicidal glee, As they butt and rear in roving bands
 And sink in a boiling sea;
 The havoc wrought
 Is past all thought, -- For Time at last expires In thy consuming fires.
 I thank thee mother for the chance Of witnessing thy mystic dance!

5. O'er Space and Time annihilated
 A silent splendour breaks: But with that holocaust elated

Thy Mother-heart awakes; From the void arises divine Grace
 In Siva's winsome form and face;
 With looks down-cast and tender
 You meekly then surrender To your eternal spouse
 In a divine carouse: For I see you hand in hand advance
 To resume Creation's joyous dance.

- P.M.

Note: The first three stanzas alone are now available in manuscript.

182. சோமதேவன் புகழ்

ஐய சோம, ஐய சோம, ஐய சோம தேவா!
 ஐய ஐய!

சரணம்

நயமுடைய இந்திரனை நாயகத் திட்டாய்,
 வயமிக்க அசரரின் மாயையைச் சுட்டாய்;
 வியனுலகில் ஆநந்த விண்ணிலவு பெய்தாய்,
 துயர்நீங்கி யென்னுளஞ் சுடர்கொளச் செய்தாய்;
 மயல்கொண்ட காதலரை மண்மிசைக் காப்பாய்;
 உயவேண்டி இருவருளம் ஒன்றுக் கோப்பாய்;
 புயலிருண் டேகுமுறி யிருள்வீசி வரல்போற்
 பொய்த்திரள் வருமதைப் புன்னகையில் மாய்ப்பாய் (ஐய)

182. In Praise of the Moon

1. Hail Soma, hail Soma, hail Lord Chandra,
 Praise be; praise be.
2. Indra is the Lord thanks to you,
 Asuric Maya you did subdue.
 Wondrous earth you bathed with cool rays,

You killed my woe and gave me grace.
 Lovers on earth you do protect,
 Two to thrive as one you connect.
 When darkness comes like clouds murky
 Your smile makes it flee panicky.

-

T.N.R.

183. ஞாயிறு வணக்கம்

கடலின்மீது கதிர்களை வீசிக்
 கடுகி வாள்மிசை ஏறுதி யையா!
 படரும் வானொளி யின்பத்தைக் கண்டு
 பாட்டுப்பாடி மகிழ்வன புட்கள்
 உடல்ப ரந்த கடலுந் தனுள்ளே
 ஒவ்வொர் நுண்துளி யும்விழி யாகச்
 சுடரும் நின்தன் வடிவையுட் கொண்டே
 சுருதி பாடிப் புகழ்கின்ற திங்கே.

என்த னுள்ளங் கடலினைப் போலே
 எந்த நேரமும் நின்னடிக் கீழே
 நின்று தன்னகத் தொவ்வொர் அணுவும்
 நின்தன் ஜோதி நிறைந்தது வாகி
 நன்று வாழ்ந்திடச் செய்குவை யையா!
 ஞாயிற் றின்கண் ஒளிதருந் தேவா!
 மன்று வானிடைக் கொண்டுல கெல்லாம்
 வாழ நோக்கிடும் வள்ளிய தேவா!

காதல்கொண்டனை போலும் மண்மீதே,
 கண்பிறழ் வின்றி நோக்குகின்றாயே
 மாதர்ப் பூமியும் நின்மிசைக் காதல்
 மண்டினாள்,இதில் ஐயமொன்றில்லை;
 சோதி கண்டு முகத்தில் இவட்கே
 தோன்று கின்ற புதுநகை யென்னே!
 ஆதித் தாய்தந்தை நீவிர் உமக்கே
 ஆயி ரந்தரம் அஞ்சலி செய்வேன்.

183. To the Sun

1. Scattering your rays on the sea

How swiftly you go up the sky! With the spreading light delighted

How merrily sing the birds! And the sea with its limbs all spread

Making each little drop its eye

Takes in your dazzling form And sings your praise with joy!

2. My soul is like that sea

Always under you. Filling with your splendour Every atom of it

Make me truly live. Great God, the light of the Sun,

Giving life to all the world With your far-off look from the sky,

3. You look and look on the earth

As if in love with her! Nor is there any doubt That she too is in love with you.

The smile that lights up her face When she sees you in your glory!

You two are our primal parents To whom a thousand bows!

- P.S.S.

184. கிளிப்பாட்டு

திருவப் பணிந்து நித்தம் செம்மைத் தொழில் புரிந்து,
 வருக வருவதென்றே-கிளியே!-மகிழ்வுற் றிருப்போமடி!

வெற்றி செயலுக் குண்டு தியின் நியமமென்று,
 கற்றுத் தெளிந்த பின்னும்-கிளியே!-கவலைப்படலாகுமோ?

துன்ப நினைவு களும் சோர்வும் பயமு மெல்லாம்,
 அன்பில் அழியுமடி!-கிளியே!-அன்புக் கழிவில்லை காண்.

ஞாயிற்றை யெண்ணி யென்றும் நடுமை நிலை பயின்று,
ஆயிர மாண்டுகில்-கிளியே!-அழிவின்றி வாழ்வோ மட!

துய பெருங்கனலைச் சுப்பிர மண்ணி யனை
நேயத்துடன் பணிந்தால்-கிளியே!-நெருங்கித் துயர் வருமோ?

184. The Parrot Song

1. She is Sri; we will daily adore Her
And best perform our allotted duty.
Come what may, oh parrot, we will be happy.
2. Having learnt the nature of law which rules
That success attends action, oh parrot,
Wherefore indulge in worry and sorrow?
3. What though they be -- fear, fatigue
And painful memories --, they will perish
In Love, and Love, I say, perishes not.
4. We'll contemplate the sun and cultivate
O my parrot, impartiality,
And live here deathless a thousand years.
5. If we hail in love, the flame, grand and pure,
The Lord Subramaniya, oh parrot,
Can ever sorrows assail us?
- T.N.R.

185. கோவிந்தன் பாட்டு

கண்ணிரண்டும் இமையாமல் செந்நிறத்து
 மெல்லி தழ்ப்பூங் கமலத் தெய்வப்
 பெண்ணிரண்டு விழிகளையும் நோக்கிடுவாய்,
 கோவிந்தா! பேணி னோர்க்கு
 நண்ணிரண்டு பொற்பாத மளித்தருள்வாய்,
 சராசரத்து நாதா! நாளும்
 எண்ணிரண்டு கோடியினும் மிகப் பலவாம்
 வீண்கவலை எளிய னேற்கே.

1

எளியனேன் யானெனலைப்போது எ
 போக்கிடுவாய், இறைவனே இவ்
 வளியிலே பறவையிலே மரத்தினிலே
 முகிலினிலே வரம்பில் வான
 வெளியிலே கடலிடையே மண்ணகத்தே
 வீதியிலே வீட்டி லெல்லாம்
 களியிலே, கோவிந்தா, நினைக்கண்டு
 நின்னொடுநான் கலப்ப தென்றோ?

2

[பாட பேதம்]: 'மண் விளைந்திட' -- கவிமணி

என்கண்ணை மறந்துனிரு கண்களையே
 என்னகத்தில் இசைத்துக் கொண்டு
 நின் கண்ணாற் புவியெல்லாம் நீயெனவே
 நான்கண்டு நிறைவு கொண்டு
 வன்கண்மை மறதியுடன் சோம்பர்
 முதற் பாவமெலாம் மடிந்து நெஞ்சிற்
 புன்கண்போய் வாழ்ந்திடவே, கோவிந்தா,
 எனக்கமுதம் புகட்டு வாயே.

3

185. The Song of Govinda

1. With your two eyes divine
 Unwinking Lotus-red and lotus-soft Look,
 Govinda, into my woman's eyes.
 To me that seek Vouchsafe your golden feet.
 Lord of those that move And those that move not
 My cares remove
 O! crores and crores Unnumbered.

2. Poor me!
 When will you remove that thought Of "Poor me"?
 O Lord, when can I In this breeze and bird and tree,
 In the cloud, the boundless sky, In the sea, on earth,
 In the street, the house, In every act therein,
 You perceive and with you merge?

3. Forgetting my two eyes
 And making your two mine Let me, Govinda, learn
 To see the world as You
 And so get fulfilled -- Shed cruelty, indifference,
 Sloth and all other sins Cringing poverty
 Meanness of spirit. Teach me, Govinda
 That lesson of true life Sweet as nectar!
 - P.S.S.

186. வேதாந்தப் பாடல்கள் -- விடுதலை (1)

இந்தப் புவிதனில் வாழும் மரங்களும்
 இன்ப நறுமலர்ப் பூஞ்செடிக் கூட்டமும்
 அந்த மரங்களைச் சூழ்ந்த கொடிகளும்
 ஒளடத மூலிகை பூண்டுபுல் யாவையும்

எந்தத் தொழில் செய்து வாழ்வனவோ?

1

வேறு

மானுடர் உழாவிடினும் வித்து நடாவிடினும்
 வரம்பு கட்டாவிடினும் அன்றிநீர்பாய்ச் சாவிடினும்
 வானுலகு நீர்தருமேல் மண்மீது மரங்கள்
 வகைவகையா நெற்கள் புற்கள் மலிந்திருக்குமன்றே?
 யானெதற்கும் அஞ்சுகிலேன், மானுடரே, நீவிர்
 என்மதத்தைக் கைக்கொண்மின்; பாடுபடல் வேண்டா;
 ஊனுடலை வருத்தாதீர்; உணவியற்கை கொடுக்கும்;
 உங்களுக்குத் தொழிலிங்கே அன்புசெய்தல் கண்டீர்.

2

186. Freedom

1. In what work are engaged the trees of this earth,
 The plants of blooming and fragrant clusters,
 The creeping lianas twining the trees
 Medicinal herbs, small shrubs, grass and ail?
 2. Man need not till or sow or raise the linch;
 Neither is there need for irrigation;
 So long as heaven chooses to unbar
 Its crystal doors to soak the earth with rain,
 A great many trees, crops and blades of grass
 Will spring in luxuriance on this earth. I fear nothing;
 O men, I implore you To adopt my religion; exert not;
 Tax not your energies; nature will feed you; Your
 earth is to love all.

- T.N.R.

Note: The manuscript of Bharati contains dots after the fifth line. It is followed in translation also.

187. அம்மாக்கண்ணு பாட்டு

பூட்டை திறப்பது கையாலே

1."பூட்டை திறப்பது கையாலே-நல்ல
மனம் திறப்பது மதியாலே"
பாட்டை திறப்பது பண்ணாலே -இன்ப
வீட்டைத் திறப்பது பெண்ணாலே.

2.ஏட்டை துடைப்பது கையாலே-மன
வீட்டைத் துடைப்பது மையாலே,
வேட்டை யடிப்பது வில்லாலே -அன்புக்
கோட்டை பிடிப்பது சொல்லாலே

3.காற்றை யடைப்பது மனதாலே-இந்தக்
காயத்தை காப்பது செய்கையாலே'
சோற்றை புசிப்பது வாயாலே- உயிர்
துணி யறுவது தாயாலே.

187. Ammakannu Song

1. The lock is opened by the hand
And good mind by the intellect; It is tune that opens the song
And woman the home of delight.

2. The leaf is cleaned by the hand
And the mansion of mind by truth; The beast is captured with the bow
And the fortress of love with words.

3. It is mind that controls the breath,
It is action that guards the body, It is mouth that consumes the food
It is mother that strengthens life.

- T.N.R.

188. கண்ணம்மாவின் -- அங்க வர்ணனை

[ராகம் -- செஞ்சுருட்டி] [தாளம் -- ரூபகம்]

பல்லவி

எங்கள் கண்ணம்மா நகை புது ரோஜாப்பூ
எங்கள் கண்ணம்மா விழி இந்திர நீலப்பூ
எங்கள் கண்ணம்மா முகஞ் செந்தாமரைப்பூ
எங்கள் கண்ணம்மா நுதல் பாலசூரியன்

சரணங்கள்

எங்கள் கண்ணம்மா எழில் மின்னலை நேர்க்கும்
எங்கள் கண்ணம்மா புருவங்கள் மதன் விற்கள்
திங்களை மூடிய பாம்பினைப் போலே
செறி குழல்; இவள் நாசி எட்பூ .(எங்கள்)

1

மங்கள வாக்கு நித்யானந்த ஊற்று
மதுர வாய் அமிர்தம்; இதழமிர்தம்
சங்கீத மென் குரல் சரஸ்வதி வீணை
சாய லரம்பை, சதுர் அயிராணி (எங்கள்)

2

இங்கித நாத நிலைய மிருசெவி;
சங்கு நிகர்த்த கண்டம் அமிர்த சங்கம்
மங்களக் கைகள் மஹாசக்தி வாசம்
வயிறா லிலை; இடை அமிர்த வீடு. (எங்கள்)

3

சங்கரனைத் தாங்கு நந்தி பத சதுரம்
தாமரை யிருதாள் லக்ஷ்மீ பீடம்
பொங்கித் ததும்பித் திசையெங்கும் பாயும்
புத்தன்பும் ஞானமும் மெய்த்திருக் கோலம். (எங்கள்)

4

188. (Kannamma – A Des

1. The smile of Kannamma is rose-fresh,
Her eyes are verily blue lilies:
The face of our Kannamma is red lotus,
Her forehead is the rising sun itself.

2. Our Kannamma's beauty is lightning-like,
Her brow is like the bow of Manmata;
Dense and dark her locks, like the snake that hides
The moon; her nose is the bloom of sesame.

3. Her auspicious words, spa of bliss eternal;
Her mouth, nectar; her lips ambrosia.
Her voice of music, Saraswathi's Vina;
Mien, Rambha's; sagacity, Indrani's.

4. Her ears are the abode of music sweet,
Her conch-like throat, a nectarean chank; Her hands divine,
Temple of Sakti great; Stomach, banyan-leaf; hips, abode of nectar.

5. Her pedestal is Nandhi who bears Siva;
Her lotus-feet are the throne of Lakshmi;
Overflowing love that fills directions,
Love ever-fresh, and Gnosis are her form true.

- T.N.R.

Note: Bharati has furnished notation for the Tamil original.

189. விடுதலை

ராகம் - பிலகரி விடுதலை

விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை!
 பறைய ருக்கும் இங்கு தீயர்
 புலைய ருக்கும் விடுதலை
 பரவ ரோடு குறவருக்கும்
 மறவ ருக்கும் விடுதலை!
 திறமை கொண்டதீமை யற்ற
 தொழில் புரிந்து யாவரும்
 தேர்ந்த கல்வி ஞானம் எய்தி
 வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே. (விடுதலை)

ஏழை யென்றும் அடிமையென்றும்
 எவனும் இல்லை ஜாதியில்,
 இழிவு கொண்ட மனித ரென்பது
 இந்தி யாவில் இல்லையே
 வாழி கல்வி செல்வம் எய்தி
 மனம கிழ்ந்து கூடியே
 மனிதர் யாரும் ஒருநிகர்
 சமமானமாக வாழ்வமே! (விடுதலை)

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
 மடமை யைக்கொ ளுத்துவோம்
 வைய வாழ்வு தன்னில் எந்த
 வகையி னும்ந மக்குள்ளே
 தாதர் என்ற நிலைமை மாறி
 ஆண்க ளோடு பெண்களும்
 சரிநி கர்ச மான மாக
 வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே. (விடுதலை)

189. Deliverance

1. Deliverance! deliverance! deliverance!

To the Pariahs, the Tiyas, the Pulayas

Deliverance! To the Paravas, the Kuravas, the Maravas
Deliverance!

Come one, Come all Let us all become learned and wise
Let us do useful and skilful work.

DeliveranceDeliverance Deliverance!

2. No more penury! No more slavery!

None is low-born in India. Learning and wealth, each and all shall attain.

Soul shall flow to soul in joy;

We'll live together as equals, as persons of the same status.

Deliverance! Deliverance! Deliverance!

3. We will burn the folly

that despises womenfolk. No more subservience or slavery

In any walk of life. Men and women shall equal be

In this land of ours.

Deliverance! Deliverance: Deliverance!

- S.R.K.

Note: Bharati has furnished notation for the Tamil original.

190. வள்ளிப் பாட்டு - 2

ராகம் -கரஹரப்ரியை தாளம்-ஆதி

பல்லவி

உனையே மயல் கொண்டேன் -வள்ளீ!

உவமையில் அரியாய், உயிரினும் இனியாய்! (உனையே)

சரணம்

எனை யாள்வாய், வள்ளீ! வள்ளீ

இளமயி லே! என் இதயமலர் வாழ்வே!
 கனியே! சுவையுறு தேனே
 கலவியி லேஅமு தனையாய், – (கலவியிலே)
 தனியே, ஞான விழியாய்! – நிலவினில்
 நினமருவி, வள்ளீ, வள்ளீ!
 நீயா கிடவே வந்தேன். (உனையே)

இறைவா! இறைவா!
 பல்லவி

எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் – எங்கள்
 இறைவா! இறைவா! இறைவா! (ஓ – எத்தனை)

சரணங்கள்

சித்தினை அசித்துடன் இணைத்தாய் - அங்கு
 சேரும்ஐம் பூதத்து வியனூல கமைத்தாய்.
 அத்தனை யுலகமும் வர்ணக் களஞ்சிய
 மாகப் பலபலநல் லழகுகள் சமைத்தாய். (ஓ- எத்தனை)

முக்தியென் றொருநிலை சமைத்தாய் – அங்கு
 முழுதினையு முணரும் உணர் வமைத்தாய்
 பக்தியென் றொரு நிலை வகுத்தாய் – எங்கள்
 பரமா! பரமா! பரமா! (ஓ – எத்தனை)

190. Song to Valli

1. I love you, oh peerless Valli!
 You are indeed sweeter than life!
2. You are my ruler, oh Valli!
 My lovely bird, my heart's bloom!
 Oh my fruit, my tasty honey!
 Your union is ambrosial! Yes ambrosial!

You are unique, oh wisdom-eyed!
 In moonlight I come, oh Valli
 To blend with you and become you!

- T.N.R.

Note: Bharati has furnished notation for the Tamil original.

191. சாகா வரம்

பல்லவி

சாகவர மருள்வாய், ராமா!
 சதுர்மறை நாதா! சரோஜ பாதா!

சரணங்கள்

ஆகாசந் தீகால் நீர்மண்
 அத்தனை பூதமும் ஒத்து நிறைந்தாய்,
 ஏகாமிர்த மாகிய நின்தாள்
 இணைசர ணென்றால் இதுமுடி யாதா? (சாகா)

வாகார்தோள் வீரா, தீரா
 மன்மத ரூபா, வானவர் பூபா,
 பாகார்மொழி சீதையின் மென்றோள்
 பழகிய மார்பா! பதமலர் சார்பா! (சாகா)

நித்யா, நிர்மலா, ராமா
 நிஷ்க ளங்கா, சர்வா, சர்வா தாரா,
 சத்யா, சநாதநா, ராமா,
 சரணம், சரணம், சரண முதாரா! (சாகா)

191. In Praise of Rama

1. Grant me immortality, oh Rama!
Lord of Vedas, I hail your lotus-feet.

2. You pervade and indeed are, Space
Air, Fire, Water and Earth also.
Will you not grant refuge, I seek
In your feet twain, all nectarine?

3. Fair-armed hero, the ever-dauntless,
În form a Manmath, Lord of Sky,
Lord of Sita of honied words
Your flower-feet are my refuge.

4. Everlasting, blemishless, Rama
Immaculate support of all,
The truly eternal Rama,
O Mercy, you are my refuge.

- T.N.R.

Note: Bharati has furnished notation to the Tamil original.

192. கண்ணம்மாவின் நினைப்பு

பல்லவி

நின்னையே ரதியென்று நினைக்கிறேனடி - கண்ணம்மா!
தன்னையே சசியென்று சரணமெய்தினேன்! (நின்னையே)

சரணங்கள்

பொன்னையே நிகர்த்த மேனி மின்னையே, நிகர்த்த சாயற்
பின்னையே! நித்ய கன்னியே! கண்ணம்மா! (நின்னையே)

மார நம்புக ளென்மீது வாரி வாரிவீச நீ-கண்
பாரா யோ? வந்து சேரா யோ? கண்ணம்மா! (நின்னையே)

யாவு மே சுக முனிக் கொர் ஈசனா மெனக்குன் தோற்றம்
மேவு மே - இங்கு யாவுமே, கண்ணம்மா! (நின்னையே)

192. Thou Art Rati, Chellamma!

1. Rati art thou! So do I think
Oh Chellamma! Thou art Sasi
And in thee I do seek refuge.

Rati art thou ...

2. Golden is thy frame, Oh Pinnai
Lightning-like, Virgin-Eternal
Chellamma!

Rati Art thou

3. With his darts Mara rifles me.
Oh, behold me and come to me.
Chellamma!

Rati art thou ...

4. For Sukha-Muni all is God;
Thou to me art all, Chellamma!
'Tis thee I behold everywhere!

Rati art thou

- T.N.R.

Note: The poem is addressed to Chellamma and not Kannamma as erroneously

published by all the editors so far. Bharati has furnished notation for this song also.

193. பூலோக குமாரி

பல்லவி
பூலோக குமாரி
ஹே அம்ருத நாரி

அனுபல்லவி
ஆலோக ஸ்ருங்காரி, அம்ருத கலச குச பாரே,
கால பய குடாரி காம வாரி, கனக லதா ரூப கர்வ திமிராரே.

சரணம்
பாலே ரஸ ஜாலே,பகவதி ப்ரஸீத காலே,
நீல ரத்ன மய நேத்ர விசாலே, நித்ய யுவதி பதநீரஜ மாலே-
லீலா ஜ்வாலா நிர்மித வாணீ,நிரந்தரே நிகில லோகேசாநி
நிருபம ஸீந்தரி நித்ய கல்யாணி, நிஜம் மாம் குரு ஹே மன்மத ராணி.

193. Maiden Earth

1. Maiden earth!

Damsel of Immortality!

2. Lustrously bejewelled goddess

with nectarean breasts!

You demolish the fear of death

by flooding us with love.

Golden creeper

who destroys our dark pride!

3. Maid! Magician of moods!

the auspicious One, O guardian Time!

With large eyes like dark-blue jewels,
You shine eternally young.

4. With lotus-garlands adorning your feet.

Your words are flame-born.

Abiding world-creatix

Of unparalleled loveliness.

Ever auspicious Queen of Love. Purify and transfigure me.

- P.N.

Note: The original is a Sanskrit poem by Bharati, Our poet has furnished notation therefor.

194. வாழ்க திலகன் நாமம்!

பல்லவி

வாழ்க திலகன் நாமம்! வாழ்க! வாழ்கவே!
வீழ்க கொடுங் கோன்மை! வீழ்க! வீழ்கவே!

சரணங்கள்

நாலுதிசையும் ஸ்வாதந்தர்ய நாதம் எழுகவே!

நரக மொட்ட அடிமை வாழ்வு நைந்து கழிகவே!

ஏலுமனிதர் அறிவை யடர்க்கும் இருள் அழிகவே!

எந்தநாளும் உலகமீதில் அச்சம் ஒழிகவே! (வாழ்க)

கல்வி யென்னும் வலிமை கொண்ட

கோட்டை கட்டினான் - நல்ல

கருத்தினா லதனைச் சூழ்ந்தோர்

அகழி வெட்டினான்

சொல் விளக்க மென்ற தனிடைக்

கோயி லாக்கினான்

ஸ்வாதந் தர்யமென்ற தனிடைக்

கொடியைத் தூக்கினான் (வாழ்க)

துன்பமென்னும் கடலைக் கடக்குந்
 தோணி யவன் பெயர்
 சோர்வென்னும் பேயை யோட்டுஞ்
 சூழ்ச்சி யவன் பெயர்
 அன்பெனுந்தேன் ஊறித் ததும்பும்
 புதுமலர் அவன்பேர்
 ஆண்மையென்னும் பொருளைக் காட்டும்
 அறிகுறி யவன்பேர். (வாழ்க)

194. Lokamanya Tilak

1. May the name of Tilak

live for ever;

may tyranny fail

and crash for ever.

2. May the peal of freedom

ring on all sides;

and hell-like slavery

decline and die,

3. May truth-beguiling darkness

scatter away:

may fear in its endless forms

ever cease to be.

4. He built a fortress strong

Education its name:

around it dug a moat,

a stream of Thought.

5. He reared a temple too,
 clear Speech, its name;
 and on it unfurled
 our Freedom's flag.

6. He is the bark that shall
 take us across the sea of sorrow:
 he is the magic wand that shall
 exorcise the devils of defeat.

7. He is the love-fed honey-dripping
 bud of our Renaissance;
 he is the symbol and security
 of our reviving nationhood.

--- P.N.

Note: Bharati has furnished notation for the Tamil original.

195. வள்ளிப் பாட்டு (1)

பல்லவி

எந்த நேரமும் நின் மையல் ஏறுதடி,
 குற வள்ளி! சிறு கள்ளி!

சரணங்கள்

(இந்த) நேரத்தி லேமலை வாரத்தி லேநதி
 யோரத்தி லேயுனைக் கூடி - நின்றன்
 வீரத் தமிழ்ச்சொல்லின் சாரத்தி லேமனம்
 மிக்க மகிழ்ச்சிகொண் டாடி - குழல்
 பாரத்தி லேஇத ழீரத்தி லேமுலை யோரத்திலே

அன்பு சூடி - நெஞ்சம்
ஆரத் தழுவி அமர நிலைபெற் றதன்
பயனை யின்று காண்பேன்.

1

வெள்ளை நிலாவிங்கு வானத்தை மூடி
விரிந்து பொழிவது கண்டாய் - ஒளிக்
கொள்ளை யிலேயுனைக் கூடி முயங்கிக்
குறிப்பினி லேயொன்று பட்டு - நின்றன
பிள்ளைக் கிளிமென் குதலையிலே மனம்
பின்ன மறச்செல்ல விட்டு - அடி
தெள்ளிய ஞானப் பெருஞ் செல்வ மே! நினைச்
சேர விரும்பினன், கண்டாய்!

2

வட்டங்க ளிட்டுங் குளமக லாத
மணிப்பெருந் தெப்பத்தைப் போலே - நினை
விட்டுவிட்டுப்பல லீலைகள் செய்துநின்
மேனி தனைவிட லின்றி -
எட்டுத் திசையும் ஒளிர்ந்திடுங் காலை இரவியைப்
போன்ற முகத்தாய்! முத்தம்இட்டுப் பல - முத்த
மிட்டுப் பலமுத்தம் இட்டுனைச்
சேர்ந்திட வந்தேன்.

3

195. Murukan to Valli

1. Up spirals the frenzy of my love for you
Oh Valli, for ever, my thievish girl!

2. Here and now at the foot of this very hill
On the edge of the brook, I will unite
With you, listen to your heroic words
Of Tamil and be immersed in delight.
My love for you dwells in your long tresses,
Your lips of honey-dew and your rich breasts.
I will hug you close to my heart's content

And be immortalised and thus this day
Enjoy its fruit in sweetest ecstasy.

Up spirals the frenzy ...

3. Here the fair moon covers the heaven
And floods the earth with its expansive rays;
In this splendour I will embrace you .
And merge with you as is your wish.
My mind delights to drink in your words
Of soft melodious warbling.
Oh great wealth of clear wisdom,
I love to be linked with you in love.

Up spirals the frenzy ...

4. Like the decorated float that moves not away
From the tank, though it circles and circles there,
I must again and again indulge in your love
And sport with you endlessly.
O my radiant beauty, my sun of dawn
Irradiating the eight directions
I must kiss you and kiss you,
Kiss you many times and totally merge with you.

Up spirals the frenzy.

T.N.R.

196. மனப் பீடம்

பல்லவி

பீடத்தி லேறிக் கொண்டாள்-மனப்

பீடத்தி லேறிக் கொண்டாள்.

சரணங்கள்

நாடித் தவம் புரிந்து பீடுற்ற முனிவரர்
 கேடற்ற தென்று கண்டு கூடக் கருது மொளி
 மாடத்தி லேறி ஞானக்ஷ கூடத்தில் விளையாடி
 ஓடத் திருந்து கன்னி வேடத்தி ரதியைப்போல்,
 ஈடற்ற கற்பனைகள் காடுற்ற சிந்தனைகள்
 மூடிக் கிடக்கு நெஞ்சின் ஊடுற் றதை யமரர்
 தேடித் தவிக்கு மின்ப வீடொத் தினிமைசெய்து
 வேடத்தி சிறுவள்ளி வித்தையென் கண்ணம்மா (பீடத்தி)

கண்ணன் திருமார்பிற் கலந்த கமலை யென்கோ?
 விண்ணவர் தொழுதிடும் வீரச் சிங்காதனத்தே
 நண்ணிச் சிவனுடலை நாடுமவ ளென்கோ?
 எண்ணத்துதிக்குதடா இவள்பொன் னுடலமுதம்!
 பெண்ணி லரசியிவள் பெரிய எரி லுடையாள்
 கண்ணுள் கணியெனக்குக் காத லிரதியிவள்
 பண்ணி லினிய சுவை பரந்த மொழியினாள்
 உண்ணு மிதழமுற ஊற்றினள் கண்ணம்மா (பீடத்தி)

196. Song to Sri Chellamma

She did the altar ascerid, aye,
 The Mind's altar, she did ascend.

1. She ascends the Alcove of Light revealed
 Blemishless, to great Munis of Tapas,
 That with it seek union, dances thither
 In the Hall of Gnosis, wanders at will
 Like Virgin-Rati, and darts through bosoms
 Where thrive peerless fancies and sylvan thoughts:
 She's the bliss after which the immortals
 For ever, do pursue their anxious quest,

The very Heaven Valli the Huntress,
 The Science of sciences, my own Chellamma!
 She did the altar

2. Is she the lotus-born enthroned
 On Kannan's bosom? Is she Uma-Partner
 Inseparable of Siva's body --
 Seated on the heroic throne adored by
 They skyey lords? Her ambrosial frame
 Golden truly sweetens thinking itself.
 She's the Queen of women; great her beauty;
 She is the pupil of my eyes, Rati
 The beloved! She is the essence sweet
 Of music; her language is Logos;
 Her lips, a spring of nectar, my Chellamma!
 She did the altar

- T.N.R.

Note: The poem is addressed to Chellamma and not Kannamma.

197. காளிப் பாட்டு

யாது மாகி நின்றய் – காளி! எங்கும் நீநி றைந்தாய்,
 தீது நன்மை யெல்லாம் – நின்றன் செயல்க ளன்றி யில்லை.
 போதும் இங்கு மாந்தர் – வாழும் – பொய்ம்மை வாழ்க்கையெல்லாம்!
 ஆதி சக்தி, தாயே! – என்மீது – அருள் புரிந்து காப்பாய்.

எந்த நாளும் நின்மேல் – தாயே! இசைகள் பாடி வாழ்வேன்;
 கந்தனைப்ப யந்தாய் – தாயே! கருணை வெள்ளமானாய்
 மந்த மாரு தத்தில் – வானில் – மலையி னுச்சி மீதில்
 சிந்தை யெங்கு செல்லும் – அங்குன் – செம்மை தோன்றும் அன்றே!

கர்ம யோகமென்றே – உலகில் – காக்கு மென்னும் வேதம்,
 தர்ம நீதி சிறிதும் – இங்கே – தவற லென்ப தின்றி,
 மர்ம மான பொருளாம் – நின்றன் – மலர டிக்கண் நெஞ்சம்,
 செம்மை யுற்று நாளும் – சேர்ந்தே – தேசு கூட வேண்டும்.

என்ற னுள்ள வெளியில் – ஞானத் – திரவி யேற வேண்டும்,
 குன்ற மொத்த தோளும் – மேருக் – கோல மொத்த வடிவும்,
 நன்றை நாடு மனமும் – நீயெந் – நாளு மீதல் வேண்டும்,
 ஒன்றை விட்டு மற்றோர் – உழலும் நெஞ்சம் வேண்டா.

வான கத்தி னொளியைக் – கண்டே – மனம கிழ்ச்சி பொங்கி,
 யானெ தற்கும் அஞ்சேன் – ஆகி – எந்த நாளும் வாழ்வேன்,
 ஞான மொத்த தம்மா! – உவமை நானு ரைகொ ணாதாம்.
 வான கத்தி னொளியின் – அழகை வாழ்த்து மாறி யாதோ?

ஞாயி றென்ற கோளம் – தருமோர் – நல்ல பேரொ ளிக்கே
 தேய மீதோர் உவமை – எவரே – தேடி யோத வல்லார்?
 வாயி னிக்கும் அம்மா! – அழகாம் – மதியின் இன்ப ஒளியை
 நேயமோ டுரைத்தால் – அங்கே – நெஞ்சி ளக்க மெய்தும்.

காளி மீது நெஞ்சம் என்றும் – கலந்து நிற்க வேண்டும்,
 வேளை யொத்த விறலும் – பாரில் – வெந்த ரேத்து புகழும்,
 யாளி யொத்த வலியும் – என்றும் – இன்பம் நிற்கும் மனமும்,
 வாழி யீதல் வேண்டும் அன்னாய் – வாழ்க நின்றன் அருளே!

197. Hymn to Kali

1. Thou art everything, Kali!
 And everywhere pervadest! Good and
 Bad are naught but by thy doing;
 Enough of the false life of humans here;
 Adhi Sakti! Mother mine

Shower thy Grace and save thou me!

2. Singing thy praise I'll live my days:

Thou, flood of grace, gavest us

Kandan! In the pleasing winds, the sky, the peaks,

Why, wherever the mind doth go, Mother!

There thy perfection manifests itself!

3. Karma Yoga alone doth save in the world

The Veda avers; straying not from the path

Of dharma just, at thy flowery feet,

That mystic palladium, my heart shall pray

And perfect grow and lustre gain:

In my mind's Empyrean, wisdom's sun shall ascend!

4. Arms like rock, a form like majestic Meru

And a mind that ever seeketh Good

Grant unto me, Mother! Not for me

The mind that wallows in worry after worry

.

5. Seeing the bright light of Heaven,

Glad of heart, and fearing naught.

I shall spend my days on earth;

How can I tell of that lovely light

Beyond compare, like wisdom true!

6. The pure effulgence of the peerless sun

Ah, who can hymn its praise on earth?

Sweet grows the tongue as it fondly speaks

Of the joyous light of the beauteous moon,

And the heart in grace doth melt!

7. My heart shall be oned with Kali for ever:
 Puissance like that of the son of God,
 Glorious praise from kings of earth,
 The strength of the dreaded leophant,
 For ever a mind where joy abides,
 Thou shouldst grant me, Mother mine!
 Sempiternal may thy Grace endure!

- K.G.S.

198. காலைப்பொழுது

காலைப் பொழுதினிலே கண்விழித்து மேனிலை மேல்
 மேலைச் சுடர்வானை நோக்கி நின்றோம் விண்ணகத்தே.

கீழ்த்திசையில் ஞாயிறுதான் கேடில் சுடர் விடுத்தான்;
 பார்த்த வெளியெல்லாம் பகலொளியாய் மின்னற்றே.

தென்னை மரத்தின் கிளையிடையே தென்றல் போய்
 மன்னப் பருந்தினுக்கு மாலை யிட்டுச் சென்றதுவே.

தென்னை மரக்கிளைமேற் சிந்தனையோ டோர் காகம்
 னவன்னமுற வீற்றிருந்து வானைமுத்த மிட்டதுவே.

தென்னைப் பசுங் கீற்றைக் கொத்திச் சிறு காக்கை
 மின்னுகின்ற தென்கடலை நோக்கி விழித்ததுவே.

வன்னச் சுடர் மிகுந்த வானகத்தே தென் திசையில்
 கன்னங் கருங்காகக் கூட்டம்வரக் கண்ட தங்கே.

கூட்டத்தைக் கண்டஃது கும்பிட்டே தன்னருகோர்
 பாட்டுக் குருவிதனைப் பார்த்து நகைத்ததுவே.

சின்னக் குருவி சிரிப்புடனே வந்தாங்கு
கன்னங் கருங்காக்கை கண்ணெதிரே யோர்கிளைமேல்

வீற்றிருந்தே“கிக் கிக்கீ;காக்காய் நீ விண்ணிடையே
போற்றியெதை நோக்குகிறாய்? கூட்டமங்குப் போவ தென்னே?”

என்றவுட னே காக்கை-“என் தோழா! நீ கேளாய்,
மன்றுதனைக் கண்டே மனமகிழ்ந்து போற்றுகிறேன்.”

என்றுசொல்லிக் காக்கை இருக்கையிலே ஆங்கணோர்
மின்திகழும் பச்சைக் கிளிவந்து வீற்றிருந்தே.

“நட்புக் குருவியே ஞாயிற்'றிளவெயிலில்
கட்புலனுக் கெல்லாம் களியாகத் தோன்றுகையில்,

நும்மை மகிழ்ச்சிடன் நோக்கியிங்கு வந்திட்டேன்!
அம்மவோ!காகப் பெருங்கூட்ட மஃதென்னே?”

என்று வினவக் குருவிதான் இஃதுரைக்கும்;-
“நன்றுநீ கேட்டாய்,பசுங்கிளியே!நானுமிங்கு.

மற்றதனை யோர்ந்திடவே காக்கையிடம் வந்திட்டேன்;
கற்றறிந்த காக்காய்,கழறுக நீ!” என்றதுவே.

அப்போது காக்கை,“அருமையுள்ள தோழர்களே!
செப்புவேன் கேளீர்,சில நாளாக் காக்கையுள்ளே.

நேர்ந்த புதுமைகளை நீர்கேட்டறியீ ரோ?
சார்ந்துநின்ற கூட்டமங்கு சாலையின்மேற் கண்டீரே?

மற்றந்தக் கூட்டத்து மன்னவனைக் காணீரே?
கற்றறிந்த ஞானி கடவுளையே நேராவான்;

ஏழுநாள் முன்னே இறைமகுடந் தான் புனைந்தான்;
வாழியவன் எங்கள் வருத்தமெல்லாம் போக்கிவிட்டான்.

சோற்றுக்குப் பஞ்சமில்லை; போரில்லை; துன்பமில்லை;
போற்றற் குரியான் புதுமன்னன், காணீரோ?”

என்றுரைத்துக் காக்கை இருக்கையிலே அன்னமொன்று
தென்திசையி னின்று சிரிப்புடனே வந்ததங்கே.

அன்னமந்தத் தென்னை யருகினிலோர் மாடமிசை
வன்னமுற வீற்றிருந்து, -“வாழ்க, துணைவரே!

காலை யிளவெயிலிற் காண்பதெலாம் இன்பமன்றோ?
சால நுமைக் கண்டுகளித்தேன் சருவிநீர்,

ஏதுரைகள் பேசி யிருக்கின்றீர்?” என்றிடவே
போதமுள்ள காக்கை புகன்றதந்தச் செய்தியெல்லாம்.

அன்னமிது கேட்டு மகிழ்ந்துரைக்கும்; -“ஆங் காணும்!
மன்னர் அறம்புரிந்தால், வையமெல்லாம் மாண்புபெறும்.

ஒற்றுமையால் மேன்மையுண்டாம்; ஒன்றையொன்று துன்பிழைத்தல்
குற்றமென்று கண்டால் குறைவுண்டோ வாழ்வினுக்கே?”

என்று சொல்லி அன்னம் பறந்தாங்கே ஏகிற்றால்;
மன்று கலைந்து மறைந்தனவப் புட்களெல்லாம்.

காலைப் பொழுதினிலே கண்டிருந்தோம் நாங்களிதை;
ஞால மறிந்திடவே நாங்களிதைப் பாட்டிசைத் தோம்.

198. A Morning Song

We woke up in the morn and stood on a terrace
 With our eyes fixed on the bright heavenly expanse:
 in the orient the sun shone with pure splendour:
 Wherever we beheld, we saw but shafts of light.
 Passing its way through the leaves of the coconut trees
 The southerly breeze moved on to a great falcon;
 It garlanded him and gingerly sped away,
 There on the top of a coconut-palm a crow sat
 In great splendour as though osculating the sky.
 The little crow pecked at the coconut-palm's green frond 10

And cast its looks on the shining sea in the south.
 It beheld there in the south, bathed in bright rays
 The flight of a great many crows, inky dark.
 To that crowd it paid obeisance, and smiled in joy
 At a sparrow, a songstress that stood there, nearby.
 Thither came laughing the little sparrow and perched
 On a lovely branch fronting that of the dark crow's
 And spoke thus: "Chi-chirrup! O crow what is it that
 You are worshipfully looking at, in the sky?
 What may it be? "Thus accosted, the crow answered: 20

"Listen to this my friend; I behold before me
 A grand forum and I hail it in heart-felt joy."
 When the crow spoke thus, thither came a green parrot
 Of dazzling beauty and sat majestically.
 "O friendly sparrow, in the rays of the young sun
 When every sight is one of pleasure to the eyes,
 I beheld you in delight and so am I here.

O God, what may that great flock of crows be? Tell me."
 Thus questioned the sparrow made answer! "Very well,
 O green parakeet! I too wanted to know that; 30

Therefore have I come to the crow. Pundit corbie!
 You please tell us" said the sparrow. Then spoke the crow,
 "My rare and dear friends, listen to what I say.
 Have you not heard of the new marvels which happened
 Not long ago? Above the road you have beheld
 The gathered crowd; haven't you seen the king of the throng?
 He is a learned seer equal to God Himself.
 Seven days ago he was crowned as our Sovereign
 May he flourish well; he has quelled all our sorrows,
 Famine is gone, so also war and misery; He merits 40

worship, the new Monarch, behold him!"
 As the crow spoke thus, there came winging from the west
 And laughing merrily, a swan; in an alcove
 Near the coco-palm sat the swan in great beauty.
 "Greetings my friends! Are not the sights of the morning
 Full of pleasance; mighty glad am I to see you.
 Gathered here, what may the subject of your talk be?"
 To the swan that spoke thus the crow related all.
 Hearing it, the gladdened swan spoke: "True, it is true 50

That the world will gain renown if kings rule justly.
 Where unity is, there glory will be; if harming
 One another be felt to be a crime, will life
 Continue imperfect?" This said, the swan flew off.
 Dissolved then was the parliament of fowls.
 When we witnessed all this that day in the morning

We set it to music that all the world might know it.

- T.N.R.

Note: Bharati in his note to the Tamil original says that it was composed jointly by child Sakuntala and C.Subramania Bharati, 117-25

199. பாரத நாடு

ராகம் - இந்துஸ்தானி தாளம் - தோடி

பல்லவி

பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு - எங்கள்
பாரத நாடு.

சரணங்கள்

ஞானத்தி லேபர மோனத்திலே - உயர்
மானத்தி லேஅன்ன தானத்திலே
கானத்தி லேஅழு தாக நிறைந்த
கவிதையி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)

தீரத்தி லேபடை வீரத்திலே - நெஞ்சில்
ஈரத்தி லேஉப காரத்திலே
சாரத்தி லேமிகு சாத்திரங் கண்டு
தருவதி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)

நன்மையி லேஉடல் வன்மையிலே - செல்வப்
பன்மையி லேமறத் தன்மையிலே
பொன்மயி லொத்திடும் மாதர்தம் கற்பின்
புகழினி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)

ஆக்கத்தி லேதொழில் ஊக்கத்திலே - புய
வீக்கத்தி லேஉயர் நோக்கத்திலே
காக்கத் திறல்கொண்ட மல்லர்தம் சேனைக்
கடலினி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)
வண்மையி லேஉளத் திண்மையிலே - மனத்

தண்மையி லேமதி நுண்மையிலே
 உண்மையி லேதவ றாத புலவர்
 உணர்வினி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)

யாகத்தி லேதவ வேகத்திலே - தனி
 யோகத்தி லேபல போகத்திலே
 ஆகத்தி லேதெய்வ பக்திகொண் டார்தம்
 அருளினி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)

ஆற்றினி லேசுனை யூற்றினிலே - தென்றல்
 காற்றினி லேமலைப் பேற்றினிலே
 ஏற்றினி லேபயன் ஈந்திடுங் காலி
 இனத்தினி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)

தோட்டத்தி லேமரக் கூட்டத்திலே - கனி
 ஈட்டத்தி லேபயிர் ஊட்டத்திலே
 தேட்டத்தி லேஅடங் காத நதியின்
 சிறப்பினி லேஉயர் நாடு - இந்தப் (பாருக்)

199. Our Country Bharat

1. Great indeed is our land of Bharath

Among the nations of this earth!

2. In wisdom and in supernal silence,

In honour, in deeds of beneficence,

In musical poesy nectarine,

Great is our Bharat, the nation divine. Great indeed ...

3. In valour in warfront, in tested courage,

In milk of human kindness and patronage,

In gift of scriptures that sense the essence,

It shines in unrivalled glory immense. Great indeed...

4. In utter goodness and strength of physique,
In wealth, multitudinous and unique,
in the chaste glory of golden damsels
And in courage, this land for ever excels. Great indeed....

5. In production, spirit of enterprise,
In manual glory and vision wise,
In the sea of armies able-bodied,
Unsurpassed is this great country indeed. Great indeed....

6. In munificence, in stoutness of heart,
In loving mind and brain -- subtle and smart,
In poets wedded to ever-during truth,
Beyond compare is this country in sooth. Great indeed....

7. In tapas and ritual sacrifice,
In yoga great and joys of paradise,
In abounding grace of true devotees,
Without a peer this divine country is. Great indeed....

8. In river and spa and southerly wind
In mountainous range, elsewhere rare to find,
In bulls that draw the ever-fruitful plough,
Is this great Bharat endowed with enow. Great indeed....

9. In garden and grove with stately trees dense,
In abundant fruitage and crops immense,
In Limitless wealth immeasurable,
Mother Bharat is incomparable! Great indeed....

- T.N.R.

Note: Numbers 178 to 194 from part of Swadesa Gitankal, Volume 1 (1922)
published by Bharati Ashram.

200. நவராத்திரிப் பாட்டு

(உஜ்ஜயினி)

உஜ்ஜயினீ நித்ய கல்யாணி!
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி (உஜ்ஜயினீ)

உஜ்ஜய காரண சங்கர தேவீ
உமாஸரஸ்வதி ஸ்ரீ மாதா ஸா. (உஜ்ஜயினீ)

வாழி புனைந்து மஹேசுவர தேவன்
தோழி, பதங்கள் பணிந்து துணிந்தனம். (உஜ்ஜயினீ)

சத்ய யுகத்தை அகத்தி லிருத்தி,
திறத்தை நமக்கருளிச் செய்யும் உத்தமி. (உஜ்ஜயினீ)

200. Goddess of Readiness

1. Primal goddess of readiness!

Auspicious eternally,

Mother Might of the sacred syllable!

2. Cause of readiness in us,

Consort of Sankara,

Uma, Saraswati, Mother Mahalakshmi!

3. Praising the companion of Maheswara

We bow at Her feet and get ready.

4. She is good, she gives us strength
And encapsulates in us the Age of Truth.

P.N.
